

III. ŹRÓDŁA I MATERIAŁY

Robert Jop

(Archiwum Państwowe w Lublinie)

INWENTARZ RZECZY PO STAROŚCIE DOBRZYŃSKIM ADAMIE KAZIMIERZU NOSKOWSKIM Z 1659 R.

Powtórne wydanie tekstu źródłowego jest czynnością, która niesie ze sobą pewien dyskomfort. Autor reedycji naraża się bowiem na zarzut powtórzenia znanych już treści, wykorzystania pracy swojego poprzednika, czy też na brak samodzielności i oryginalności badawczej. Zdarzają się jednak sytuacje, jak w naszym przypadku, że zasady przyjęte przez wydawcę pierwotnej publikacji nie dają możliwości analizy i interpretacji treści źródła oraz podjęcia nad nim szerszych badań. Uwaga ta dotyczy nie tylko wydawnictw dawnych, powstałych w czasie, gdy edytorstwo historyczne dopiero się rodziło kształtując własne metody (XIX/XX w.), w większości zresztą nieodpowiadające już dzisiejszym wymaganiom, ale także publikacji współczesnych.

W 1997 r. J. Ewa Leśniewska w ramach serii *Źródła do dziejów Łącznej* wydała *Inwentarz rzeczy pozostałych po Adamie Kazimierzu Noskowskim [...]*¹. Pod tym rozbudowanym tytułem kryje się typowy dla siedemnastowiecznej szlacheckiej kultury okołofuneralnej rejestr majątności oraz sum pozostawionych przez zmarłego, powstały w związku ze śmiercią i koniecznością rozporządzenia jego majątkiem. *Inwentarz* przygotowany przez J. E. Leśniewską jako edycja źródłowa zawiera jedynie wybrane fragmenty oryginalnego rejestru, co autorka wyraźnie podkreśliła we wstępie do publikacji². Owe fragmenty zostały podane do druku albo w pełnej wersji, albo — jak w przypadku III części *Inwentarza* — w wyborze³. Z powyższych powodów tytuł publikacji odnosić trzeba wyłącznie do wydanych części rejestru, a nie do jego całości, ponieważ nie pochodzi on ze źródła, a więc nie jest oryginalny. Ponadto całość brzmienia tytułu nie odpowiada zawartości edycji. W rejestrze nie ma mowy o wydatkach poczynionych na pogrzeb syna Adama Kazimierza Noskowskiego, również Adama i jego żony, Joanny Marii

¹ *Inwentarz rzeczy pozostałych po Adamie Kazimierzu Noskowskim, staroście dobrzyńskim wraz z taksą ich wartości i spisem wydatków na pogrzeby Jego, Jego żony i syna Adama*, wyd. J. E. Leśniewska, Łączna 1997, ss. 47 (dalej: *Inwentarz*).

² Tamże, s. 11.

³ Tamże, s. 42 i n.

z Krasińskich⁴. Wybór treści przeznaczonych do druku autorka publikacji oparła na subiektywnych kryteriach. Stwierdziła, że „Źródło [...] przedstawia nierówną wartość z naukowego punktu widzenia. W pewnych partiach zawiera materiał cenny, w innych tych walorów brak. Pominęto [...] te fragmenty, które nie łączą się w sposób ścisły z inwentarzem” [sic!]⁵. W obu przypadkach trudno zgodzić się ze słowami Leśniewskiej głównie z tego powodu, że przyjęte zasady wydania *Inwentarza* wpłynęły na przeprowadzoną przez edytorcę interpretację treści, nie ścisłą zarówno co do czasu powstania źródła, jak też przedstawionych w nim niektórych faktów. Ostatnia kwestia stała się przedmiotem polemiki, wyrażonej przy okazji prezentacji badań nad genealogią łęczyńskiej linii Noskowskich⁶.

Inny fragment inwentarza, który jest przedmiotem niniejszej edycji, tym razem w części dotyczącej wyglądu zamku łęczyńskiego, został wydany przez Józefa Kusa. W 1993 r. w ramach wspomnianej serii *Źródła do dziejów Łęcznej* opublikował on broszurę *Zamek łęczyński opisany 16 maja 1659 roku*⁷. Publikacja ta o charakterze typowo popularyzatorskim nie zawiera aparatu naukowego, a w jej wstępie wydawca poświęcił więcej miejsca opisowi „skarbów” pozostawionych przez Adama Kazimierza Noskowskiego i ujętych w inwentarzu pośmiertnym niż analizie opublikowanego tekstu źródłowego⁸.

Powyższe okoliczności legły u podstaw wydania pełnej treści inwentarza, który stanowi zwartą całość powstałą w określonym czasie i sytuacji, i tylko w takiej formie może być przedmiotem wszelkich ustaleń historycznych. Dochodzi do tego fakt, że od czasu ukazania się omówionych publikacji stan badań nad genealogią i rolą Noskowskich w dziejach Łęcznej, czy też w zakresie edytorstwa źródłowego dotyczącego miasta, wzbogacił się o nowe pozycje, zatem uaktualnienie, a nawet weryfikacja dotychczasowych ustaleń wydaje się być uzasadniona. Ponadto pełne wydanie pośmiertnego inwentarza Adama Kazimierza Noskowskiego będzie uzupełnieniem wiedzy o właścicielach Łęcznej w końcowym okresie władania przez nich miastem.

Inwentarz będący przedmiotem niniejszego opracowania⁹ powstał w wyniku sekwencji wydarzeń, które zaszły w czasie od 16 I 1656 r. do około 16 V 1659 r. Pierwsza data oznacza dzień śmierci Adama Kazimierza Noskowskiego¹⁰, starosty dobrzyńskiego¹¹ i właściciela dóbr Łęczna z przełomu lat 40. i 50. XVII w.

⁴ O związkach rodzinnych Noskowskich zob. R. Jop, *Przyczynki do genealogii Noskowskich h. Łada, właścicieli Łęcznej w XVI-XVII w.*, „Rocznik Polskiego Towarzystwa Heraldycznego”, Seria nowa, t. 12, 2013, s. 199–210.

⁵ *Inwentarz*, s. 11.

⁶ R. Jop, *Przyczynki*, passim.

⁷ *Zamek łęczyński opisany 16 maja 1659 roku*, oprac. J. Kus, Łęczna 1993, ss. 15.

⁸ Tamże, s. 3–7.

⁹ Stosowane w tekście określenie „inwentarz” oryginalnie zostało użyte w formule kancelaryjnej jego wpisu do księgi grodzkiej („et ad acticandum officio [...] porrexit inventarium certum”) i odnosi się do całości rejestru, więc zarówno do części mówiącej o ruchomościach pozostałych po Adamie Kazimierzu, jak też o należących do niego majątnościach. W takim znaczeniu określenie to będzie używane również w niniejszych rozważaniach.

¹⁰ Archiwum Państwowe w Lublinie (dalej: APL), Księgi grodzkie lubelskie (dalej: Kgl), Relacje, sygn. 80, k. 280v.

¹¹ Ziemia dobrzyńska, położona współcześnie w granicach województwa kujawsko-pomorskiego, w okresie staropolskim graniczyła z Wielkopolską i Mazowszem. Adam Kazimierz

Drugi termin dotyczy ostatecznego rozliczenia się Andrzeja na Dąbrowicy Firleja, kasztelana lubelskiego, z zarządu nad schedą po staroście, dokonanego przed Józefem Gorajskim, wujem i opiekunem prawnym małoletniej Anny Noskowskiej, bratanicy i dziedziczki zmarłego Noskowskiego. Oryginalny inwentarz, zawierający odpisy kilku dokumentów powstałych na różnych etapach dysponowania dobrami Adama Kazimierza, został 14 VII 1659 r. wpisany do księgi grodzkiej lubelskiej¹².

Adam Kazimierz Noskowski był synem Adama Noskowskiego, podkomorzego lubelskiego, starosty dobrzyńskiego i makowskiego oraz Katarzyny z Firlejów, córki Jana Firleja, podskarbiego wielkiego koronnego i Gertrudy z Opalińskich¹³. Treści testamentu zmarłego starosty i daty jego spisania nie znamy. Na podstawie inwentarza możemy jedynie wnioskować, że wykonawcami ostatniej woli Noskowskiego były te osoby — być może między innymi — które uczestniczyły w spisaniu rejestru pozostałych po nim ruchomości i zostały w nim odnotowane w 1656 r. Byli to: kasztelan lubelski Andrzej na Dąbrowicy Firlej, podsędek chełmski Zbigniew Sługocki, Jan Romanowski (porucznik chorągwi dowodzonej przez Noskowskiego) oraz ksiądz Maciej Sikorski, proboszcz w Łęcznej. Kilka dni po śmierci Adama Kazimierza, 20 I 1656 r. wymienieni wyżej spisali inwentarz pozostałych po nim ruchomości. Oryginał tego dokumentu nie zachował się, ale na jego podstawie powstała część inwentarza z 1658 r., w której odnotowano rzeczy zwrócone Józefowi Gorajskiemu przez Andrzeja Firleja¹⁴. Można więc przypuszczać, że rejestr ten jest w pewnej części kopią treści zawartych w pierwotnym dokumencie. Opisane ruchomości od 8 II 1656 r. do 26 VI 1658 r. znajdowały się pod opieką Firleja¹⁵.

Genezę powstania edytowanego inwentarza J. E. Leśniewska powiązała z osobą Adama Noskowskiego juniora, uznanego przez nią za syna Adama Kazimierza i Joanny Marii z Krasieńskich¹⁶, który według badaczki przeżył ojca i zmarł w 1658 r. W wyniku tego sukcesja po staroście dobrzyńskim przeszła na jego bratanicę Annę Noskowską, córkę Jana Karola, co spowodowało konieczność sporządzenia inwentarza nieruchomości przekazanych przez Andrzeja Firleja, opiekuna Adama juniora, Józefowi Gorajskiemu, opiekunowi nieletniej Anny¹⁷. W koncepcji genezy powstania inwentarza zaproponowanej przez Leśniewską jest kilka sprzeczności z faktami opisanymi w rejestrze. Dotyczą one

Noskowski był starostą dobrzyńskim (starostwo niegrodowe) z racji posiadania urzędu przez jego ojca Adama, podkomorzego lubelskiego i brata Jana Karola. Z tym tytułem nie odnotowuje go jednak K. Chłapowski, *Starostowie niegrodowi w Koronie 1565–1795. (Materiały źródłowe)*, Warszawa 2017, s. 335. Oblata dokumentu cesji starostwa dobrzyńskiego z osoby Jana Karola Noskowskiego na Adama Kazimierza Noskowskiego, wystawionego przez kancelarię królewską 3 XI 1653 r., została wpisana do ksiąg grodzkich lubelskich pod datą 17 I 1654 r., zob. APL, Kgl, Zapisy, sygn. 98, k. 92v–93v.

¹² APL, Kgl, Relacje, sygn. 84, k. 115v–138 (dalej: Inwentarz 1659).

¹³ Zob. biogram Adama Kazimierz Noskowskiego w: R. Jop, *Przyczynki*, s. 203–204; por. *Inwentarz*, s. 7.

¹⁴ Inwentarz 1659, k. 115v.

¹⁵ Tamże, s. 122v.

¹⁶ R. Jop, *Przyczynki*, s. 206. Joanna Maria była córką Jana Kazimierza Krasieńskiego i Urszuli z Grabowskich.

¹⁷ *Inwentarz*, s. 8–10.

głównie zapisów mówiących o Adamie (Adamku), któremu oddano, lub u którego zdeponowano, część rzeczy po zmarłym staroście. Próbę wyjaśnienia tych nieścisłości podjęto już wcześniej zauważając, że ewentualny syn Adama Kazimierza Noskowskiego był zbyt małym dzieckiem, aby mógł fizycznie partycypować w schedzie po testatorze. Sens odpowiednich fragmentów inwentarza odnosi się raczej do osoby młodej, znającej wartość posiadanych precjozów lub innych rzeczy i potrafiącej zrobić z nich użytek. Ponadto w niektórych przypadkach, jak wynika z treści źródła, wymieniony Adam (Adamek) to po prostu rzemieślnik świadczący usługi w trakcie przygotowań do pogrzebu starosty dobrzyńskiego¹⁸.

Wydaje się, że trudności w interpretacji genezy inwentarza można przezwyciężyć powracając do znanych już przekazów źródłowych i takich, których autorzy uwag do niego dotąd nie uwzględnili. W pierwszym przypadku chodzi o odzrzuconą przez badaczy informację podaną przez Kaspra Niesieckiego o tym, że Adam junior był synem Jana Karola Noskowskiego, a nie Adama Kazimierza. Niesiecki w swoim herbarzu napisał, że Jan Karol Noskowski „miał za sobą Katarzynę Gorajską herbu Korczak, z której syn Adam młodo bardzo umarł, córka się została”¹⁹. W kontekście treści inwentarza należałoby potraktować słowa heraldyka za wiarygodne, bo w takim przypadku zapisy o oddaniu rzeczy Adamowi juniorowi nabrałyby sensu. Ponadto dwa inne fakty przekonują do wersji Niesieckiego. Po pierwsze Jan Karol Noskowski poślubił Katarzynę z Gorajskich w 1644 r., z września tego roku pochodzą zapisy o oprawie wiana i dożywociu uczynionym między małżonkami²⁰. W związku z tym Adam junior mógł urodzić się jeszcze w 1644 r., choć raczej to zdarzenie trzeba datować na 1645 lub późniejszy rok, i w chwili śmierci Adama Kazimierza miałby maksymalnie 11 lat, co ponownie logicznie uzasadnia wspomniane wyżej przekazy źródłowe. Po drugie, z kwietnia 1657 r. pochodzi protestacja Józefa Gorajskiego złożona w imieniu jego podopiecznej, małoletniej Anny Noskowskiej, przeciwko kasztelanowi lubelskiemu Andrzejowi Firlejowi i Florianowi Orchowskiemu o to, że po śmierci Adama Kazimierza przejęli oni w sposób nieprawny pozostałe po nim rzeczy. Anna Noskowska występuje w tym zapisie jako siostra nieżyjącego już Adama Noskowskiego juniora, a starosta dobrzyński jako ich stryj²¹. Przywołany zapis wskazuje ponadto, że zwrot ruchomości Józefowi Gorajskiemu był wynikiem wspomnianego konfliktu, a nie śmierci Adama juniora, jak stwierdziła Leśniewska. Wynika to z faktu, że jeśli wymieniony w inwentarzu Adam to junior, jeszcze żyjący, nie było potrzeby sporządzania rejestru rzeczy przekazywanych Gorajskiemu, bo sukcesja należała do chłopca. Ponadto w protestacji mowa jest o nieprawym zagarnięciu rzeczy po śmierci Adama Kazimierza, a nie Adama juniora, a treść obszernego fragmentu inwentarza, w którym powtarza się fraza „oddaje Jegomość Pan lubelski”, jest integralnie związana zarówno z treścią skargi, jak też ze wzmiankami w rejestrze o żyjącym Adamie.

¹⁸ R. Jop, *Przyczynki*, s. 207.

¹⁹ K. Niesiecki, *Herbarz polski*, t. 6, Lipsk 1841, s. 579. J. E. Leśniewska nie wyjaśniła, dlaczego uznała Adama juniora za syna Adama Kazimierza (*Inwentarz*, s. 8–9). Również Seweryn Uruski (*Rodzina. Herbarz szlachty polskiej*, t. XII, Warszawa 1915, s. 177) twierdził, że Adam był synem Jana Karola.

²⁰ APL, Kgl. Zapisy, sygn. 89, k. 1227v–1331v.

²¹ APL, Kgl. Relacje, sygn. 80, k. 280v.

Według dotychczasowych ustaleń inwentarz pośmiertny Adama Kazimierza Noskowskiego powstał w 1658 r.²² Biorąc pod uwagę jego kopię znajdującą się w księgach grodzkich lubelskich datę tę należy zweryfikować, ponieważ opis zamku łączyńskiego, stanowiący część rejestru, sporządzono w 1659 r.²³ Obydwie daty wyznaczają ramy chronologiczne spisania inwentarza, choć fakty w nim przedstawione wykraczają poza podany okres. Chodzi między innymi o informację o wspomnianym pierwotnym spisie nieruchomości pozostałych po staroście dobrzyńskim, powstałym 20 I 1656 r. Otwiera on serię kolejnych, które dokumentowały proces egzekucji postanowień testamentu zmarłego. Uporządkowanie majątku pozostałego po Adamie Kazimierzu Noskowskim wymagało przede wszystkim uregulowania spraw finansowych. W pierwszej kolejności należało zaspokoić roszczenia jego wierzycieli. Prawdopodobnie egzekutorzy ostatek woli Noskowskiego potrzebowali czasu na zorientowanie się w wysokości pozostawionych długów i liczbie kredytorów, a być może także na umówienie się z nimi co do sposobu spłaty należności, dostosowanego do ówczesnej sytuacji. Dlatego właściwy dokument w tej sprawie, zawierający listę wierzycieli oraz wysokość zobowiązań finansowych starosty wobec nich, Andrzej Firlej przygotował dopiero w sierpniu 1656 r., nakazując jednocześnie Florianowi Orchowskiemu, dzierżawcy dóbr łączyńskich, wypłacenie długów. Treść rejestru została włączona do inwentarza na potwierdzenie konieczności uregulowania zaległości²⁴. Egzekutorzy testamentu musieli także dokonać bilansu dochodów starosty wynikających z zobowiązań różnych osób wobec niego, zadbać o organizację pogrzebu oraz zaspokojenie tych, którzy pozostawali z Noskowskim w bliskich relacjach. W tej grupie znaleźli się jego podkomendni, służba i rzemieślnicy wykonujący zleczone usługi. Dokumentacja z tych czynności w niektórych przypadkach została włączona do treści inwentarza w formie odpisów z różnych skryptów, ale w rejestrze kilkakrotnie jest mowa także o takich, które zostały odnotowane jedynie na zasadzie ogólnej informacji o sprawie, której dotyczyły²⁵.

Inwentarz z 1659 r. składa się z siedmiu podstawowych części²⁶. Każda z nich dodatkowo podzielona jest wewnątrz na mniejsze fragmenty. Nie ma wątpliwości, że rejestr powstał na podstawie sporządzonych wcześniej dokumentów poprzez kompilację ich treści, a jego ostatecznej weryfikacji i zatwierdzenia, jak głoszą formuły datacyjne i subskrypcyjne wpisane w kilku miejscach, dokonano 26 VI 1658 r. W związku z tym można stwierdzić, że czas powstania inwentarza w części odnoszącej się do rzeczy pozostałych po Noskowskim nie jest tożsamy z chwilą jego zatwierdzenia w czerwcu 1658 r., a zatem rejestr ten powstał wcześniej. Zasadniczy jego zrab spisano w 1656 r. po śmierci starosty i jego pogrzebie, o którym wzmiankuje się w kilku miejscach²⁷. Jest to czas, kiedy Andrzej Firlej stopniowo oddawał Gorajskiemu rzeczy Noskowskiego, ale część

²² *Inwentarz*, s. 8.

²³ *Inwentarz 1659*, k. 129v.

²⁴ Tamże, k. 127v.

²⁵ Tamże, k. 116, 118v i in.

²⁶ Por. *Inwentarz*, s. 25.

²⁷ *Inwentarz 1659*, k. 115v, 117–117v. K. Niesiecki (*Herbarz polski*, t. 6, s. 579) datował pogrzeb Adama Kazimierza na 1657 r. Por. R. Jop, *Przyczynki*, s. 180.

z nich ciągle pozostawała w jego posiadaniu²⁸. Żył jeszcze wówczas młody Adam Noskowski²⁹. Do kwietnia 1657 r. ruchomości po staroście nie zostały zwrócone w całości, a w tym czasie zmarł Adam junior. W 1658 r. powstała część inwentarza poświęcona dochodom z dóbr Adama Kazimierza i wydatkowanym z nich pieniądзом³⁰. Odnotowane są w niej między innymi wydatki na pogrzeb starosty³¹. Inne wydatki na ten cel znalazły się ponadto w całkowicie odrębnym i obszernym rejestrze wpisany do inwentarza wraz z ekspensami na pogrzeb Adama juniora i „Jejmość Paniej Noskowskiej”³². Prawdopodobnie oryginalny dokument w tej sprawie powstał nie wcześniej niż w kwietniu 1657 r., już po śmierci młodego Adama i to o nim wspomina zapis w inwentarzu mówiący o „osobnym rejestrze na wydatki pogrzebowe”³³.

Ostatnia część omawianego inwentarza powstała w 1659 r. Składa się na nią opis majątności Anny Noskowskiej, które Józef Gorajski przejął w administrowanie od Andrzeja Firleja w imieniu swej podopiecznej³⁴. Ten fragment dokumentuje końcowy etap procesu zamknięcia spraw majątkowych po śmierci Adama Kazimierza Noskowskiego.

Identyfikacja członków rodziny Noskowskich wymienionych w inwentarzu nie budzi wątpliwości poza jednym przypadkiem (wyjawszy sprawę Adama juniora). Mowa o wspomnianej „Paniej Noskowskiej”, wymienionej w rejestrze wydatków pogrzebowych. Utożsamianie jej z żoną Adama Kazimierza, Joanną z Krasińskich, byłoby o tyle ryzykowne, że ta zmarła w 1654 r.³⁵, chociaż kontekst w jakim się pojawia informacja o Noskowskiej dotyczy jedynie malowanych tablic herbowych, znanych z inwentarza kościoła parafialnego w Łęcznej z 1679 r.³⁶, a nie przygotowania dla niej trumny, czy samej zmarłej³⁷. Wobec tego, w zapisie może także chodzić o Katarzynę Noskowską, żonę podkomorzego Adama Noskowskiego przyjmując, że ta umarła w 1653 r., a nie w 1658 r.³⁸ Inwentarz wymienia także bliżej nieznanymi „Panów Noskowskich”, będących zapewne krewnymi łęczyńskich przedstawicieli rodziny.

Niniejsza edycja powstała w oparciu o wpis znajdujący się w księdze grodzkiej lubelskiej o sygn. 84 z 1659 r. Przy wydaniu zastosowano wskazówki instrukcji wydawniczej dla źródeł od XVI do połowy XIX w.³⁹ Zmodernizowano pisownię i zastosowano współczesną interpunkcję. Oddając tekst zrezygnowano ze wstępnych formuł kancelaryjnych stanowiących część całego wpisu w księdze grodzkiej.

²⁸ Inwentarz 1659, s. 115v.

²⁹ Tamże, k. 116–116v, 118.

³⁰ Tamże, k. 122v.

³¹ Tamże, k. 123v, 124.

³² Tamże, k. 125–127v.

³³ Tamże, k. 123v.

³⁴ Tamże, k. 129v–138.

³⁵ R. Jop, *Przyczynki*, s. 180.

³⁶ APL, Akta miasta Łęcznej, sygn. 17, s. 165–166.

³⁷ Inwentarz 1659, k. 125.

³⁸ Zob. rozbieżności w R. Jop, *Przyczynki*, s. 202.

³⁹ *Instrukcja wydawnicza dla źródeł historycznych od XVI do połowy XIX wieku*, red. K. Lep-szy, Wrocław 1953.

TEKST ŹRÓDŁOWY

Lublin, 14 VII 1659 r.

Rejestr rzeczy i dóbr ziemskich pozostałych po Adamie Kazimierzu Noskowskim, staroście dobrzyńskim, przekazanych Józefowi Gorajskiemu, prawnemu opiekunowi Anny Noskowskiej

Oryg. Archiwum Państwowe w Lublinie, Księgi grodzkie lubelskie, Relacje, sygn. 84, k. 115v–138.

Wyd. 1) *Inwentarz rzeczy pozostałych po Adamie Kazimierzu Noskowskim, staroście dobrzyńskim wraz z taksą ich wartości i spisem wydatków na pogrzeby Jego, Jego żony i syna Adama*, wyd. J. E. Leśniewska, Łączna 1997 (fragmenty); 2) *Zamek łączynski opisany 16 maja 1659 roku*, oprac. J. Kus, Łączna 1993 (fragment).

[k. 115v] Inwentarz rzeczy pozostałych po Wielmożnym niegdy Jegomości Panu Adamie Kazimierzu z Noskowa Noskowskim, staroście dobrzyńskim⁴⁰, spisany przy obecności Jaśnie Wielmożnego Jego Mości Pana Andrzeja na Dąbrowicy Firleja, kasztelana lubelskiego⁴¹, które w dyspozycyjej swojej aż dotąd miał, Jegomości Pana Zbigniewa Sługockiego, podsędka chełmskiego⁴², Jegomości Pana Jana Romanowskiego, porucznika chorągwie nieboszczykowskiej, jako i Ichomościów na ten czas będących, to jest Jegomościacia księdza Macieja Sikorskiego, proboszcza łączynskiego, anno millesimo sexagesimo quinquagesimo sexto, die vigesima Januarii [20 I 1656], według którego Jegomość Pan lubelski oddaje rzeczy pomienione Jegomości Panu Józefowi z Goraja Gorajskiemu, jako wujowi rodzonemu Jejmość Panny Anny z Noskowa Noskowskiej⁴³, atque tutori unico et inscripto⁴⁴.

Naprzód miednica z nalewką złocistą, stara, oddaje Jegomość Pan lubelski, flasz dwie srebrnych z szpuntami i z śrubami, miejscami złocistych. Flaszka na ocet, miejscami złocista, oddaje Jegomość Pan lubelski. Kredens srebrny, to jest łyżka wielka, srebrna i karaś nóż, widelca i kredens w srebro oprawny, oddaje Jegomość Pan lubelski. Solniczka wszystka złocista, oddaje Jegomość Pan lubelski. Puchar srebrny półgarncowy wzięła Jej mość Pani płocka⁴⁵, rodzona nieboszczykowska. Garnuszek z przykrywadłem srebrny oddaje Jegomość Pan lubelski. Łyżek czternaście srebrnych, oddać ma Jegomość Pan lubelski

⁴⁰ Adam Kazimierz Noskowski (*p. 1623 — †1655/1656), syn Adama Noskowskiego, podkomorzego lubelskiego i Katarzyny z Firlejów.

⁴¹ Andrzej Firlej, kasztelan lubelski w latach 1654–1661.

⁴² Zbigniew Sługocki, podsędek chełmski w latach 1652–1660.

⁴³ Anna z Noskowskich Firlejowa (*p. 1640 — †p. 1668), żona Mikołaja Andrzeja Firleja, c. Jana Karola Noskowskiego i Katarzyny z Gorajskich.

⁴⁴ *oraz opiekunowi jedynemu i zapisanemu prawnie*

⁴⁵ Barbara z Noskowskich (1^w. Krzywczycka) Krasieńska (*p. 1623 — †p. 1664), żona Stanisława Krasieńskiego, kasztelana płockiego, c. Adama Noskowskiego, podkomorzego lubelskiego i Katarzyny z Firlejów.

trzynaćście, jedna na pogrzebie zginęła. Lichtarzyków dwa maleńkich na ćwieki dano do trumny. Dwa drugich w Lublinie u złotnika do naprawy, do trumny obydwaj dane i te dwa wzięła Jegomość Pani starościna radomska⁴⁶. Insze srebro w zastawie podług relacyjnej sług i rejestrzyków i recognicyjej pewnych, o czym wiedzieć ma pisarz miejski.

[k. 116] Siedzenia

Siodło aksamitne, karmazynowe, złotem hawtowane, łęki srebrem złocistym oprawne, w których sztuki wielkie jaspisowe, rubinkami w złoto oprawnymi, sute turkusami. Strzemiona do niego takież mosiężne, pozłociste. Rząd do tego urzędzenia w zastawie z podpierścienicami, pisarz ma wiedzieć. Koncerz takowyż srebrny, złocisty, kamieniami takowymiż sadzony, oddał Jegomość Pan lubelski. Czaprak do tegoż siodła na dnie srebrnym, kwiaty złote, turecką robotą hawtowany, munsztuczek arabski srebrem powleczone, złocisty, oddaje Jegomość Pan lubelski. Uzdzieniczka takoważ kamieniami sadzona, oddaje Jegomość Pan lubelski. Strzemiona usarskie srebrne, złociste, lite, sztuczki blachmalowe w nich, oddaje Jegomość Pan lubelski. Drugie strzemiona białe, srebrem powleczone, miejscami złociste, oddaje Jegomość Pan lubelski. Rządzik kozacki koralami sadzony z podpierścieniem i z pochwami dało się towarzystwu chorągwi nieboszczykowskiej osobną kartą specyfikowaną. Rządzik kozacki turkusami sadzony, srebrny, złocisty z podpierścieniem i z pochwami. Uzdeczka gończa z srebrem białym na rzemieniu, dano żołnierzom. Kulbaka aksamitna, stara, zielona, z płatem takowymże. Łęki we srebro oprawne żołnierzom dano. Kulbaka kozacka purpurowa, łęki w czapę oprawne z płatem takowymże, żołnierzom dano. Lamparty cztery nie nowe, piąty tygrys, oddaje Jegomość Pan lubelski. Szopa woskowana, kulbaka sukna koralowego z płatem w Łęcznej⁴⁷ u Adamka⁴⁸.

Złoto

[k. 116v] Czarka jednoróżcowa we złoto oprawna, szmelcowana różnymi szmelcami, oddaje Jegomość Pan lubelski. Guzów sześć z kamienia lazuru we złoto oprawnych, w każdym guzie po sześciu rubinów, siódmy we środku większy, szmelcowany. Według taksy zapłacił ich Jegomość Pan Gorajski i wzięł. Guzów złotych po jednym diamencie sześć, szmalcowanych, Panom Noskowskim dano ich. Guzów sześć złotych, szmalcowanych, po sześciu rubinach w każdym guzie, rubin we środku większy, oddaje Jegomość Pan lubelski. Guzików szmalcowanych złotych, po jednym rubinku małym dwadzieścia i dziewięć, oddaje Jegomość Pan lubelski. Guzików jaspisowych po jednym rubinie trzydzieści, zapłacił Jegomość Pan Gorajski według taksy. Guzików jaspisowych po jednym

⁴⁶ Zofia z Noskowskich Gniewoszowa (*1612 — †1661), żona Mikołaja Gniewosza, starosty radomskiego, c. Adama Noskowskiego, podkomorzego lubelskiego i Katarzyny z Firlejów.

⁴⁷ Łęczna, miasto w woj. lubelskim.

⁴⁸ Prawdopodobnie Adam Noskowski, syn Jana Karola Noskowskiego, starosty dobrzyńskiego i Katarzyny z Gorajskich.

rubinie czternaście, oddaje Jegomość Pan lubelski. Zawieszenie jaspisowe z osobą złotą, dwie perle, diamentów dwa koło szyi, rubinek jeden mały, drugi większy i turkus jeden. Troje wisiadła dyjamentowe, łańcuszek troisty przy nim, oddaje Jegomość Pan lubelski. Kwiatek złoty, szmelcowany, w którym dyjamentów sześć, siódmy we środku większy, rubinek jeden, dał Jegomość Pan lubelski Panu Adamowi, synowi nieboszczykowskiemu. Kryształ we złoto oprawny, rubinek wiszący przy nim, oddaje Jegomość Pan lubelski. Żabiniec we złoto oprawny, oddaje Jegomość Pan lubelski. Sygnet z herbem nieboszczyckim, szmaragdowy, we złoto oprawny, oddaje Jegomość Pan lubelski. Pierścień złoty, żabinowy, nie oddaje Jegomość Pan lubelski, bo go Tchórzewski wziął. Pierścień złoty turkusowy, szmelcowany czarno. Pierścionek, w którym dyjamentów sześć czeskich, ósmy we środku złoty, wzięła Jejmość Pani płocka. Szczeka wesowa [k. 117] we srebro oprawna na końcu, oddaje Jegomość Pan lubelski. Kubek bursztynowy, brzegi na wierzchu srebro-złociste, oddaje Jegomość Pan lubelski. Dyjament czeski od rządu we srebro oprawny oddaje Jegomość Pan lubelski. Sztuka kryształu rzezanego oddaje Jegomość Pan lubelski. Kryształ oprawny w ogniwa oddaje Jegomość Pan lubelski. Różdżek koralowych cztery. Guz kamienny wielki do kopieniaka, srebrem oprawny, zapłacił Jegomość Pan Gorajski według taksy. Relikwiarz szczerozłoty, szmelcowany, w którym było drzewo Krzyża Świętego, oddaje Jegomość Pan lubelski. Kamyczków różnych do sygnatów rzezaných, z konchami dwiema były, ale nie masz, oddaje Jegomość Pan lubelski. Zegarków dwa stołowych, jeden z tych jest u zegarmistrza w Lublinie, który przepadł. Okularów dwoje we srebro oprawne w jednym puzderku. Guzy koralowe rzezane, złotem przetykane, z którymi nieboszczyk leży. Łańcuszek mały koronnego złota, który ważył czerwonych półczternasta żołnierzom dano.

Suknie

Ferezyja aksamitna, ceglasta, sobolami podszyta, żołnierzom dano. Kontusz aksamitny, biały, sobolami podszyty, żołnierzom dano. Ferezyja aksamitna, gryszpanowa, grzbietami rysimi podszyta, żołnierzom dano. Ferezyja brzoskwińniowa, aksamitna, złotogłowiem podszyta, całun z niej zrobiono. Kontusz aksamitny, karmazynowy, szlamami rysimi podszyty, żołnierzom. Kontusz atlasowy, wiszniowy, popielicami podszyty, żołnierzom dano. Kontusz fioletowy, sukienny, szlamami lisimi podszyty, chłopcu dano Sakowskiemu. Żupan atlasowy, zielony, żołnierzom [k. 117v] dano. Żupan tabinowy, biały, z guzkami koralowymi, w którym pochowany. Żupan aksamitny, zielony, żołnierzom dano. Kaftan atlasowy, czarny, oddaje Jegomość Pan lubelski. Ubiory aksamitne, w których pochowany leży. Pas sakieski, czerwony, żołnierzom dano. Zasłonka papuza, której dwie szewc Tchórzewski nie oddał. Kabat atlasowy, ceglasty, z koronami srebrnymi żołnierzom dano. Patynki aksamitne, karmazynowe, perłami i złotem hawtowane do kościoła dano. Poduszki dwie atlasowych, ceglastych, z koronami srebrnymi żołnierzom dano. Kita jedna większa, druga maluśka. Czapka biała, sobolowa, żołnierzom dano. Czołdar aksamitny, turecki, oddaje Jegomość Pan lubelski. Czołdar falendyszowy, półgranatnej maści żołnierzom dano. Worek na książki, aksamitny, Tchórzewski wziął. Rękaw gryszpanowy, aksamitny, rysiami podszyty, Tchórzewski wziął. Grzebieniów dwa we srebro oprawne, jeden złocisty, oddaje Jegomość Pan lubelski. Paciorki koralowe perłami przetykane

z krzyżykiem, wziął Jegomość Pan chełmski, podsędek. Warcaby hebanowe, miejscami bursztynem i sloniową kością sadzone z kamieniami takimiż, nadprowane, przy Jego Mości Panu lubelskim. Phoenix prawdziwy, suszony, oddaje Jegomość Pan lubelski. Proporce cztery oddaje Jegomość Pan lubelski. Szyszak atlasowy, karmazynowy, w pośrodku pancerz, żołnierzom dano.

Chusty białe

Towalii cztery szytych z innymi jedwabiami złotem i srebrem. Poszewek trzy zawojowych z koronami wielkimi, [k. 118] francuskimi. Poszewek pięć płócienych, cienkich z koronami wielkimi, także i poszwa i płotek. Poszew dwie cienkich płótna olenderskiego, trzecia zawojowa. Poszwa turecka półatłasowa z pier-nata. Poszwa płócienna z koronami wielkimi, Pan Tchórzewski tego wszystkiego nie oddał.

Obrusy

Obrus gdański, wzorzysty, adamszkowy, którego łokci czternaście. Obrusów dwa domowych, nowych. Starych dwa na serwety porżnęli i na pogrzebie potracili.

Obicia

Obicia półatłasowego, pstrego i błękitnego brytów trzydzieści i dziewięć. Obicia kitajkowego, złotego, starego, brytów czterdzieści i pięć. Obicia skórzanego, złocistego sztuk wielkich trzy, oddaje Jegomość Pan lubelski. Koberców jedwabnych trzy, dwa oddają, trzeci Jej Mość Pani płocka wzięła. Koberzec dywański jeden, ciało na tym leżało, w kościele⁴⁹ pytać się. Tamże koberzec perski jeden. Koberców małych perskich trzy, u Pana Adama były. Misiurka nabijana srebrem, żołnierzom dano. Karwasze srebrem oprawne żołnierzom dano. Pancerzów dwa żołnierzom dano. Łubie hawtowane żołnierzom dano. Krzesel dwa aksamitnych, czerwonych, jedno wzięła Jej Mość Pani płocka, drugie w Łęcznej. Stołków dwa aksamitnych, czerwonych w Łęcznej. Panter dwie zielonych z listwami adamszkowymi i herbem nieboszczykowskiem, jedna nie dorobiona, u Adama są. Skrzynia wozowa z różnymi sprawami i dispositiami i munimentami, ręką Pana Malinowskiego zinwentowanymi i pofascykułowanymi [k. 118v], zapieczętowana w Łęcznej. Biblioteka w Łęcznej była została.

Srebro, które zostaje w zastawie u różnych

U Eufraima Michałowicza, arendarza łęczyńskiego, naprzód talerzów dziewiętnaście, z herbami nieboszczykowskimi dwanaście a siedem bez herbów. Przystawek pięć bez herbów. Misa jedna wielka, rynka jedna, czarka pozłocista wewnątrz z nakrywką. Czara z kolcami. Lichtarzów dwa. Przystawek małych pięć bez herbów. Kałamarz sztabowany, pozłocisty, w którym prochniczka i kałamarzyk. To srebro wszystko we złotych dziewięćset zastawione.

⁴⁹ Kościół parafialny pw. św. Marii Magdaleny w Łęcznej.

U Icka, Żyda lubelskiego, przez szmuklerza Józwa zastawione die vigesima Augusti [20 VIII]: naprzód półmisków srebrnych dwanaście, roztruchanów srebrnych, połączanych dwa z wierchami cztery, kufel z pokrywką srebrny, nagłówek dwa połączanych, sadzonych turkusami i jaspisami, podpierścieniów trzy sadzonych także jaspisami i turkusami, pochwa jedna srebrna, pozłocista. To zastawiono we złotych tysiąc. Lichtarze dwa srebrne u Stanisława, złotnika w Lublinie⁵⁰ na Grodzkiej ulicy. U Jej Mości Pani wojewodzicowej podlaskiej kanak jeden we złotych stu pięćdziesiąt. U Jego Mości księdza Wysockiego, plebana baranowskiego, miednica wielka z nalewką i roztruchanów kilka. U Pana Daniela Gułmensa, sukiennika, w suknach na potrzebę Jegomości według rekognicyj i rejestru kupieckiego, pierścień dyjamentowy we złotych kilkuset, na który pierścień jest rekognicyja tegoż Pana Gułmensa. Buława z turkusami we złotych stu. U tegoż Icka tablic sześć srebrnych w tej sumie ut supra.

[k. 119] U księdza Tomasza, wikarego łączyńskiego, łańcuszek złoty zastawny w Lublinie w winie, o czym pisarz miejski wie.

Stajnia

Koń turecki, gniady dzianet. Cisawy stary w Terebiniu⁵¹ przedany. Bachmat srokaty zdechł. Parepa płowy, żołnierzom dano. Bachmat cisawy, Tchórzewskiemu dano. Rumaczek kozacki skarogniady, bachmacik mrozowaty, podjezdek gniady masztalerski, żołnierzom dano. Podjezdek drugi gniady, żołnierzom dano.

Cugi

Koni pięć pomorczyków gniadych, szósty przed śmiercią zdechł, cztery są. Koni karych trzy w Terebiniu, czwarty u Pana Tchórzewskiego, muzyka wzięła. Piąty w Ładnowie⁵² u myśliwca. Koni białych cztery żołnierzom dano. Koni gniadych parę żołnierzom dano. Koń tarantowaty jeden, żołnierzom dano. Klacz tarantowata w Werbkowicach⁵³.

Strzelba

Pistoletów różnych dwa, a parzystych z olstrami, z kapturkami aksamitnymi, zielonymi dwa. Bandolet jeden nowy. Guldynka, przy której trochę srebra. Muszkiet stary, zły. Bandolet staroświecki. Szturmarzek mosiężny, odlewany, albo krótka ruszniczka o ośmiu rurkach i zapalach. Muszkietów hajduckich, staroświeckich z zamkami na kształt kobył N° dziesięć, bardzo złych, popsowanych. Rur takowychże muszkietów N° siedm, zamków bardzo złych N° siedm żołnierzom dano. Błachów różnych do zbroi sześć zepsowanych. Szyszaków potłuczonych i popsowanych trzy. Juki skurzane nowe. Flaszka cynowa, w której ze trzy garnce. Apteczka z słoikami skórą czerwoną [k. 119v] oprawna. Apteczka druga

⁵⁰ Lublin, miasto, stolica województwa.

⁵¹ Terebiń, wieś w woj. bełskim.

⁵² Ładnow, wieś niezidentyfikowana.

⁵³ Werbkowice, wieś w par. Grabowiec.

z szufladami popsowana. Puzderko z częścią flaszek półgarncowych, gdańskie z czareczką gdańską o dwa uszkach, wewnątrz złocistą, ma być w Łęcznej.

Pościeł

Pościeł młodzieńska, materac atlasowy, stary, szkarłatni. Parę poduszek i wał. Płotek do tejsze pościeli, na czym ciało leżało żołnierzom dano. Poduszek z osobna kitajkowych, małych dwie. Pierzyna kitajkowa. Piernat kitajkowy. Item poduszek para atlasowych, wielkich. Grzebieniarz atlasowy szkarłatno. Tłumok do pościeli wielki, jeden czerwony, a drugi mały, błękitny. Koc jedwabny, biały, u Ichmość Panów Noskowskich. Dzbanek miedziany zły. Stołków dębowych, nieobitych trzy. Sukna koralowego łokci pięć żołnierzom dano. Żagiel skutny, nowy. Munsztuków z nagłówkami usarskich trzy, jeden stary w Łęcznej nieprzyjaciel wziął. Prochu pół baryłki mniejsze. Pałasz usarski w czarnej oprawie, prosty. Skrzyń wozowych trzy z księgami autorów różnych, zapieczętowane. Czwarła mała, u Adamka pytać.

Szory⁵⁴

Szor francuski z mosiądzem, kurdybanowy na parę koni. Szor na sześć koni z pasami, już zażywany. Szor na cztery konie, nowy, mało co zażywany. Szor na cztery konie, stary. Półszorków para starych i siodła do trzech szorów z lejcami, uzdami, u Adamka.

Wozy

Karoca francuska safianem obita na dwa konie, dał [k. 120] nieboszczyk Jegomości Panu podstolemu. Wóz skórzany, skarbný z szufladami, w Ciemiernikach⁵⁵ nieprzyjaciel go wziął. Wóz na cztery konie kowany, skarbný i ten nieprzyjaciel wziął. Wóz na parę koni, skarbný, także kowany, drugi także, Panowie Noskowscy pobrali. Wóz jeden na parę koni kowany, skarbný, u Jej Mość Pani płockiej. Wóz bosa, skarbný, na parę koni z pałubem. Wóz drabiniasty. Półmisków in N° trzydzieści, mis parę, kotłów trzy, miedziaków małych trzy, patek dwie, brytwanna, roznów dwa wielkich, a trzeci mniejszy, moździerz wielki, wałków kuchennych dwa, talerzy cynowych piętnaście, kocioł piwny, bań gorzałczanych dwie nowych z rurami i czapkami, kociołek do zacierania, jeden ceber w nim, co nieprzyjaciele zabrali. Który to inwentarz na on czas zrazu spisany przez Ichmościów wyżej mianowanych, tak jako nam jest od Jegomości Pana lubelskiego reprodukowana, w którym inwentarzu, co teraz oddał Jegomość Pan lubelski Jegomości Panu Gorajskiemu specyfikowano w nim jest, także i te rzeczy, które są in solutum chorągwiom dane według rejestru w tym osobnego i insze, jako tu są specyfikowane i my do compozycyje Ichmościów uproszeni, zobopólni przyjaciele rękami swymi podpisujemy. Działo się w Lublinie, dnia

⁵⁴ Szory, uprząż końska w postaci szerokiego pasa zakładanego na pierś konia wraz z pomocniczymi rzemieniami.

⁵⁵ Czemierniki, wieś w woj. lubelskim.

dwudziestego szóstego czerwca roku Pańskiego tysięcznego sześćsetnego pięćdziesiątego ósmego.

Taksa tychże rzeczy ruchomych po tymże nieboszczyku Jegomości Panu staroście dobrzyńskim, także i koni pozostałych

[k. 120v] Koń turecki, gniady, taksowany za złotych czterysta N°. Dziańet cisawy nietaksowany. Parypa z gniadopłowy złotych dwieście. Bachmat gniady, srokaty, nieszacowany. Rumaczek kary złotych sto pięćdziesiąt. Jegomości Panu Rozwadowskiemu w żoździe niedodanym, iż stracił, dany pleśniwy koń złotych sto N°.

Cug koni gniadych N° 5

Koni cztery gniadych złotych tysiąc sześćset N°, piąty zdechl. Szóstego nie zastał konia Jegomość Pan lubelski. Koni wronych cztery, złotych trzysta N°, które wzięła Jejmość Panna Noskowska, zakonnica⁵⁶. Koni białych, tych nie potrzeba w perceptę kłaść z klaczą. A zaś czwartego konia ksiądz Ichmościów Panów Noskowskich wziął gwałtem. Podjezdaków parę gniadych złotych sto N°. Tarant od Pana Malinowskiego złotych pięćdziesiąt N°. Pistoletów parę z olstrami złotych trzydzieści N°. Bandolecik złotych dziesięć N°.

Sukien taksa

Wierzch ceglasty, aksamitny, od soboli złotych sto sześćdziesiąt N°. Wierzch gryszpanowy, aksamitny od rysy, złotych sto pięćdziesiąt N°. Kontusz karmazynowy, aksamitny, naddarty, złotych siedemdziesiąt N°. Kontusz biały, aksamitny złotych sześćdziesiąt N°. Żupan atlasowy, zielony złotych sześćdziesiąt N°. Czapka sobolowa złotych dwadzieścia i cztery N°. Żupan aksamitny, zielony złotych siedemdziesiąt N°. Kontusz wiśniowy, atlasowy, popielicami podszyty złotych sześćdziesiąt N°. Pas sakiewski złotych czterdzieści [k. 121] N°. Rządzik koralowy złotych dwieście pięćdziesiąt N°. Rządzik turkusowy, srebrny, pozłocisty złotych sto N°. Kulbaka aksamitna, zielona, stara z płatem złotych czterdzieści N°. Kulbaka koralowa złotych dwadzieścia pięć N°. Kulbaka purpurowa złotych dwadzieścia pięć N°. Misiurka z karwasami złotych trzydzieści N°. Łubie z cefami, z których trzydzieści N°. Pancierz jeden lutowany złotych czterdzieści N°. Drugi pancierz podlejszy z cefami złotych dwadzieścia sześć N°. Pościel atlasowa, poduszki hawtowane dwie, wał, materac, kocyk stary, biały półjedwabny, płótek adamaszkowy stary złotych ośmdziesiąt N°.

Szacunek futra przez Pana Jana Przybyła, kuśnierza i cechmistrza lubelskiego

Sobole futro spod ferezyje z kołnierzem leżącym, które wzięli Panowie Noskowsy, dali za nie złotych sześćset N°. Rysie futro grzbietowe z kołnierzem, które

⁵⁶ Teresa Noskowska (*p. 1623 — †1691), brygidka w klasztorze pw. Najświętszej Marii Panny w Lublinie, córka Adama Noskowskiego, podkomorzego lubelskiego i Katarzyny z Firlejów.

kupił Jegomość Gorajski, złotych pięćset N°. Futro spod kontusza, przodki sobole, tył pupkowy złotych dwieście N°. Rysie futro stare, noszkowe złotych czterdzieści N°. Kabat atlasowy złotych trzydzieści N°. Łańcuszek mały, który ważył czerwonych koronnych złotych półczternasta, zaś złotych siedmdziesiąt N°. Za poduszkę perfumowaną, poszewki trzy płócienne złotych dwadzieścia i cztery N°. Sukna koralowego łokci pięć za złotych siedmdziesiąt N°. Uzdeczka gończa złotych piętnaście N°, dała się z ochotnicy nieboszczykowskiej w kontentacyjej Panu Kostuszkiewiczowi towarzyszowi.

[k. 121v] Regestr rzeczy [...], które bierze towarzystwo w zapłacie po nieboszczyku Ś[więtej] Pamięci Jegomości Panu staroście dobrzyńskim według taksy

Wierzch aksamitny, ceglasty wziął Jegomość Pan porucznik, którego taksa złotych sto sześćdziesiąt N°. Tenże wziął rządzik turkusowy, którego taksa złotych sto N°. Tenże futro stare pupkowe, przodki sobole stare, którego taksa złotych dwieście N°. Tenże żupan atlasowy, zielony, taksa złotych sześćdziesiąt N°. Pan Radecki wziął parepę na złotych dwieście N°. Pan Brodowski Jakub futro koszkowe, rysie, stare, taksa złotych sto czterdzieści N°. Panów Brodowskich dwóch wzięli kontusz atlasowy, wiśniowy, popielicami podszyty, taksa złotych sześćdziesiąt N°. Pan Rokicki wziął kulbakę sukienną, której taksa złotych dwadzieścia pięć N°. Pan Nosowski łubie, którego taksa złotych trzydzieści N°. Pan Karliński od rządzika koralowego, którego taksa była złotych dwieście pięćdziesiąt N°, wziął złotych pięćdziesiąt N°. Pan Kosawski od tegoż rządzika koralowego pięćdziesiąt N°. Pan Kostuszkiewicz od tegoż rządzika koralowego złotych pięćdziesiąt N°. Pan Jeżowski konia pleśniwego, którego taksa złotych sto N°. Pan Leżenski wziął parę podjezdaków gniadych, taksa złotych sto N°. Pan Czerny wziął kontusz aksamitny, karmazynowy złotych siedmdziesiąt N°. Pan Tchórzewski wziął pas sakieski, którego taksa złotych czterdzieści N°. Tenże czapkę sobolową złotych [k. 122] dwadzieścia cztery N°. Tenże pancierz, złotych czterdzieści N°. Tenże kulbakę koralową, złotych dwadzieścia pięć N°. Pan Romanowski sukna koralowego łokci pięć, złotych siedmdziesiąt N°. Pan Bzicki tarnata, którego taksa złotych pięćdziesiąt. Pan Siestrzewitowski pościel atlasową z kocem. Pan Poguński karwasze, misiurkę, kulbakę zieloną, za nie złotych siedmdziesiąt N°. Tenże wziął pancierz podlejszy według z cefami, zań złotych dwadzieścia sześć N°. Pan Postupalski parę pistoletów z olstrami złotych trzydzieści N°. Tenże wziął bandolecik złotych dziesięć N°. Pan Wereszczyński konia białego złotych czterdzieści N°. Pan Białobrzeski konia białego, naręcznego, złotych sześćdziesiąt N°. Pan Aleksander Wereszczyński koni dwoje białych złotych sześćdziesiąt N°. Pan Dubrzecki od rządzika koralowego złotych pięćdziesiąt N°. Pan Dubrzecki kontusz aksamitny, biały, złotych sześćdziesiąt N°. Pan Karski od koralowego rządzika złotych pięćdziesiąt N°. Panu Zawackiemu za kabat i poduszkę perfumowaną złotych pięćdziesiąt cztery N°. Pan Rozwadowski konia złotych pięćdziesiąt N°. Za konia tureckiego ogółem złotych czterysta N°. Latis fl[orenis] dziewięćset dwadzieścia cztery. In summa złotych dwa tysiąca siedemset ośmdziesiąt cztery N°. Które to rachunki tak perceptorum jako i distributorum niżej podpisani przyjaciele, ad moderamen ich et trutinam uproszeni od Ichmościów

dobrze przejrzawszy i im się przypatrzywszy i one ex reproductis documentis uważwszy, za słuszne one uważamy i one jako realne i żadnej niepotrzebującej dalszej comprobacyjnej aprobujemy, na co rękami własnymi podpisujemy się. Działo się w Lublinie, dnia dwudziestego szóstego miesiąca Junii, roku Pańskiego tysiącznego sześćsetnego pięćdziesiątego ósmego.

[k. 122v] Summariusz percept i expens sum pozostałych za wiadomością Jaśnie Wielmożnego Jegomości Pana Andrzeja Firleja, kasztelana lubelskiego, przez różne ręce z majątności Ś[więtej] Pamięci Jegomości Pana Adama Noskowskiego, starosty dobrzyńskiego, jako i spieniężenie różnych rzeczy pozostałych po nim w zawiadowaniu Jego Mości będących a die octavo Februarii Anni millesimi sexagesimi quinquagesimi sexti [8 II 1656], aż do tego czasu, ad diem vigesimam sextam Junii millesimi sexcentesimo quinquagesimi octavi [26 VI 1658] niżej mianowanym Ichmościom Panom przyjaciołom podany i przez Ichmościów approbowany

Percepta

Naprzód na arendę leczyńską od Jegomości Pana Orchowskiego według kontraktu pro Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto [1656] złotych pięć tysięcy sześćset N°. Item od tegoż na też arendę pro Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo złotych pięć tysięcy sześćset N°. Item od tegoż na arendę sicińską za rok tysiąc sześćset pięćdziesiąty siódmy, bo za przeszły wziął był sam nieboszczyk Jegomość Pan starosta złotych dwa tysiące N°. Od Pana Wolskiego i Bobrowskiego z Terebina, na co Jegomość Pan lubelski dał swoje assekuracją, która ma być wrócona, złotych trzy tysiące pięćset N°. Item na wydatki pogrzebowe za wiadomością Jegomości, czego ma być rachunek od Jegomości Pana Orchowskiego, podstolego chełmskiego. Jegomości Panu Gorajskiemu za rzeczy niektóre ruchome, szacowane osobnym rejestrem wraca i inne rzeczy w tamtym rejestrze specyfikowane, złotych pięć tysięcy siedmset dziewięćdziesiąt jeden N°. Na wydatki [k. 123] pogrzebowe i inne różne rzeczy wydał za wiadomością Jegomości Pana Orchowskiego złotych siedm tysięcy ośmdziesiąt y dziewięć N°. Latis dwadzieścia tysięcy dziewięć pięćset ośmdziesiąt złotych.

Expensa z percepty zwyż mianowanej

Naprzód potraciło się długu Jegomości Panu Orchowskiemu zaciągniętego od nieboszczyka za attestacją sług nieboszczyka złotych dziewięćset trzydzieści sześć N°. Księdzu proboszczowi farnemu łączyńskiemu według kwitu jego, oprócz pozytywu, który wziął we złotych dwóchset N°, złotych siedmset N°. Księdzu proboszczowi szpitalnemu długu na rekognicyją nieboszczykowską złotych dwieście N°. Szpitalowi łączyńskiemu według rekognicyjej złotych sto sześćdziesiąt N°. Na wykup buławy od księdza złotych sto N°. Pan Tchórzewski ad rationem zasług wziął złotych sześćset N°. Sługom różnym, tak Jegomości Pana starosty, jako i Jegomości Pana Noskowskiego, według podpisanego rejestru rękami, złotych tysiąc dwieście trzydzieści trzy N°. Item tymże sługom różnym według drugiego rejestru, na który się podpisać nie umieli, złotych trzysta siedm dziesiąt N°. Czopowego poborowych pieniędzy zabranych przez nieboszczyka Jegomości Pana starostę według rejestru i zeznania sług nieboszczykowskich i innych

długów, które Jegomość Pan Orchowski unifikować ma, jeżeli je popłacił, co mu ma być przyjęto, złotych dwa tysiące ośmset siedmdziesiąt siedm N°. Chorągwi i towarzystwu nieboszczykowskiemu rzeczy pieniężnych według kwitu od nich danego ad rationem zasług Rzeczypospolitej dało się złotych trzy tysiące siedmdziesiąt cztery N°. Według assekuracyjnej mojej Jegomości Pana Gorajskiego na wyprawę pocztów przywiozło się Jegomości Panu Orchowskiemu złotych tysiąc dwieście N°. Księdzu proboszczowi [k. 123v] łączyńskiemu według rekonicyjnej nieboszczykowskiej Jegomości Pana starosty złotych dwa tysiące trzysta czterdzieści siedm N°. Według osobnego rejestru na wydatki pogrzebowe i różne, za wiadomością moją wydał Jegomość Pan Orchowski, co ma weryfikować, złotych siedm tysięcy ośmdziesiąt dziewięć N°. Żydom arendarzom, łączyńskiemu, co był n[ieboszczyk] przebrał Jegomość Pan Orchowski ma weryfikować złotych pięćset N°. Tymże defalcat i dla nieprzyjaciela potraściło się, co ma weryfikować, złotych trzysta N°. Na poprawę szkuty, dokończenie nowych, do rąk Jegomości Pana Orchowskiego złotych czterysta N°. Jejmość Pannie Teresie Noskowskiej, zakonnicy, prowwizyjej za lat dwie po złotych sto pięćdziesiąt, złotych trzysta N°. Za aksamit na trumnę Jegomości Pana starosty łokci czternaście, złotych dwieście sześćdziesiąt sześć N°. Za dwanaście łokci atlasu na herby złotych sześćdziesiąt N°. Za trumnę z potrzebami złotych pięćdziesiąt N°. Za świece przez ten czas póki ciało leżało złotych ośmdziesiąt N°. Na msze święte różnymi czasy złotych ośmdziesiąt N°. Za konia, którego wzięli Ichmościowie Panowie Noskowsy złotych sześćdziesiąt N°. Panu Adamowi za kiru postaw i od roboty sukien z potrzebami złotych dwanaście N°. Temuż za bocików par sześć złotych piętnaście N°. Chłopcu jego za troje złotych dwanaście N°. Księdzu Łozińskiemu złotych sto dwadzieścia N°. Za szkło na okna do zamku i folwarku złotych trzysta N°. Kaznowskiemu, pokojowemu na odprawę złotych trzydzieści N°. Gospodyniej w Zamościu od rzeczy Jegomości Pana Noskowskiego złotych dwieście ośmnaście N°. [k. 124] Za kamień prochu do Łęcznej podczas Tatarów złotych dwadzieścia N°. Pacholkom dwiema, co przy zamku zostawali przez cały rok suche dni złotych czterdzieści N°. Posyłając po trzykroć do Zamościa⁵⁷, do majątności bełskich, jako i na sprawę Ichmościów Panów Noskowskich złotych dwieście trzydzieści N°. Na trumnę Panu Adamowi i potrzeby do niej złotych dwadzieścia N°. Za kitajki łokci cztery wewnątrz złotych szesnaście N°. Za świece do ciała złotych czterdzieści N°. Na msze święte i dzwonienia złotych sto N°. Z listami posłańcom różnym złotych dwanaście N°. Dla różnych potrzeb posyłając do Zamościa na pogrzeb złotych dwadzieścia N°. Odnosząc ciało do Łęcznej Panu Adamowi złotych sześć N°. Muzykom od pogrzebu złotych sto ośmnaście N°. Trębaczom złotych dwanaście N°. Na strawę po n[ieboszczyku] do Lublina z końmi i nazad złotych dwanaście N°. Kozakom z listami pogrzebowymi złotych dwadzieścia N°. Od herbów na trumny malarzowi i twarzy malowanie złotych ośmdziesiąt N°. Złotnikowi za tablice pro srebro i robotę złotych trzysta dziewięćdziesiąt N°. Za ćwieki do trumny Jegomości Pana starosty złotych trzysta dwadzieścia N°. Za frędzle, pasamon obydwu trumien, cewek ważyły sześćdziesiąt siedm, cewka po złotych sześciu z robotą, złotych czterysta pięćdziesiąt N°. Za piwa czemiernickiego beczek N° dziewięć złotych dwadzieścia cztery N°. Za ryby świeże, karasi

⁵⁷ Zamość, miasto w ziemi chełmskiej.

dwadzieścia, karpi kop dziesięć, szczupaków roslých dwadzieścia siedm, leszczy kop dwie, złotych czterysta N°. Za słonych ryb trzy beczki złotych sto pięć N°. Ojcom kaznodziejom [k. 124v] od kazania pogrzebowego złotych sześćdziesiąt N°. Item gospodyniej w Zamościu od rzeczy n[ieboszczyka] Pana starosty die tertia Aprilis millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto [3 IV 1656] ad quintam Aprilis millesimi sexcentesimi quinquagesimi octavi [5 IV 1658] po złotych trzydziestu na ćwierć złotych dwieście siedmdziesiąt N°. Za cebulę na pogrzeb złotych sześćdziesiąt sześć N°. Za korzenie złotych dwieście N°. Za sześć beczek miodu praśnego na pogrzeb po złotych sześćdziesiąt, złotych trzysta sześćdziesiąt N°. Panu Rozwadowskiemu *ad rationem* zasług złotych ośmdziesiąt N°. Panu Sieprawskiemu złotych trzydzieści sześć N°. Na woły, z których ma dać rachunek Jegomość Pan podstoli, złotych czterysta sześćdziesiąt N°. Summa summarum złotych dwadzieścia tysięcy i siedm sześćset i pięć N°. Którą summę subtrahendo od summy dwadziesta dziewięciu tysięcy pięciuset ośmiudziesiąt N°. Restat z tej administracyjej do oddania przez Jegomości Pana lubelskiego Jegomości Panu Józefowi Gorajskiemu jako opiekunowi złotych tysiąc dziewięćset siedmdziesiąt i pięć. Które to rachunki tak perceptorum jako i distributorum my niżej podpisani przyjaciele, ad moderamen ich et trutinam uproszeni od Ichmościów dobrze przejrzawszy i im się przypatrzywszy i one ex reproductis documentis zważywszy, za słuszne uważamy i one realne i żadnej nie potrzebujące dalszej komprobacyjej aprobujemy. Na co rękami swemi podpisujemy się. Działo się w Lublinie, dnia dwudziestego szóstego Junii, roku Pańskiego [k. 125] tysięcznego sześćsetnego pięćdziesiątego ósmego.

Regestr ekspens różnych do pogrzebu Jegomości Pana starosty, Jejmość Paniej Noskowskiej i Jegomości Pana Adama należącej

Aksamitu do trumny Jegomości Pana Adama, ceglatego, łokci ośm, łokieć po złotych ośmnaście, złotych sto czterdzieści cztery N°. Ćwieków do trumny jednej Jegomości Panu staroście dało się siedemset i trzy, na co dano było srebra nieboszczykowskiego pół czwartą grzywny. Item jam dał swego grzywien półtory i łut, za które srebro moje przychodzi mi się złotych dwadzieścia pięć N°. Ważyły te ćwieki grzywien szesnaście N° i łutów czternaście N°. Kazałem próby ósmej dać srebro, za czym za srebro i od roboty, bo do dobrego przymieszał, złotych piętnaście, wykupując kładą grzywnę złotych sto sześćdziesiąt i cztery N°. Herby Jejmości dałem malować, od każdego herbu złoty jeden N°. Herbów ośmnaście. Item Jegomości Panu staroście z Jegomościem Panem Adamem herbów ośmnaście, na te herby de suo dałem złotych czterdzieści. Zapłacił ostatek sługa Jegomości Pana lubelskiego co więcej należało. Za kitajkę na herby Jegomości Panu Adamowi łokci trzy po złotych pięć, złotych piętnaście N°. Świece postawniki ręczne i lanych czterdzieści jarzących ważyły kamieni półczwarta, kamień po złotych trzydziestu sześciu, dałem za nie złotych sto dwadzieścia i sześć. Część świec Jegomość Pan Gorajski przysłał. Świece woskowe tak ubogim, jako i do stołu świece się dały. Na żalobę kirów wzięło się postawów siedmdziesiąt N°. Postaw po złotych sześciu N°. Dałem za te kiry złotych czterysta [k. 125v] czterdzieści i trzy N°. Od obicia izb za kiry pożyczane złotych trzydzieści N°. Item za postaw, co porzezali złotych sześć N°. Od kap czerwonych i od całuna

pożyczenia złotych dwadzieścia N°. Posyłając po kiry, fury i na strawę pisarz dał złotych pięć N°. Trębaczom, doboszom i surmaczom złotych dwadzieścia cztery N°. Według rejestru pisarzowego kapłanom gościnnym i świeckim złotych trzydzieści sześć N°. Ojcom dominikanom słód i złotych piętnaście N°. 2 talem księdzu Budzyńskiemu. Ojcom franciszkanom słód i złotych trzynaście N°. Ojcom bernardynom słód i złotych jedenaście N°. Ojcom karmelitom słód. Ojcom bonifratrom słód i złotych trzy N°. Czyni pieniędzy i z słodami złotych sto czterdzieści i cztery N°. Na ofertę i ubogim złotych piętnaście N°. Od katafalku Jegomości Panu Dziewaniemu z malarzem złotych sto N°. Płótna zgrzebnego półsetków pięć po złotych pięć N°, a cieńszego półsetek za złotych ośm, złotych trzydzieści trzy N°. Za bratnale co robiono i za żelazo za nie złotych czternaście N°. Za ćwieku tak do katafalku, jako i do obicia izby i kościoła złotych ośmnaście N°. Papiery na listy pogrzebowe i inne wschody złotych dziesięć N°. Wina wypito beczek ośmnaście, dziewiętnastej nie rachuję. Beczka po złotych tysiąc dziewięćset ośmdziesiąt N°. Miód, piwa rachowano w rejestr. Za piwa biłgorajskiego beczek ośmnaście i pół beczki, beczka po złotych cztery, złotych siedmdziesiąt siedm N°. Słodów piwnych pszennych po korcy sześciu N° dwadzieścia, [s. 126] słód po złotych ośmnaście, złotych sto ośmdziesiąt N°. Słodów prostych także po korcy sześciu N° piętnaście, złód po złotych sto pięćdziesiąt N°. Za chmiel do worów trzydziestu N° po złotemu jeden do woru, złotych trzydzieści N°. Gorzałki przepuszczonej aquawity i z tym, co na mieście brano, spustów trzynaście N°, a w spuście po kwart trzydziestu N°. Spust jako Żydzi sprzedają po złotych szesnastu, za nie złotych [...]. Szyb kupiło się wszystkich siedm tysięcy pięćset N°, za które złotych dwieście sześćdziesiąt i trzy N°. Za szkło różne na pogrzeb, flasze, szklenice, kieliszki, lampy złotych sto czterdzieści i sześć N°. Księdzu na trycezime złotych trzydzieści N°. Ryby słone ze Lwowa z akcyzą, Pietkowski dał za nie złotych sto dwadzieścia N°. Ryb świeżych kupiło się za złotych dwadzieścia N°. Karpi kupionych pod Biłgorajem⁵⁸, ale ich Żyd nie oddał, złotych sto i ośm N°. Za beczki rybne i za szufle na ryby złotych sześć N°. Za wiśnie (?) we Lwowie Pietkowski dał złotych sto pięćdziesiąt N°. Tamże za kamień rodzyneków wielkich tenże złotych dwanaście N°. Tamże za kamień ryżu złotych ośm. Za olej stamtąd że z Werbkowic za garncy siedmdziesiąt pięć N°, złotych dziewięćdziesiąt N°. Za ryby suche, które się w Łęcznej kupiły złotych dwadzieścia pięć N°. Za korzenie, oliwę, stokwisz, limonie, oliwki, konfekty, farby do katafalku nie rachując, co się pierwej kupiło za złotych dwieście N°. Korzenia według rejestru, od korzenika [s. 126v] podanego złotych sto dziewięćdziesiąt dziewięć N°. Octu miodowego wyszło beczek trzy, bo winnego nie było, w beczce po garncy trzydziestu, złotych siedmdziesiąt i dwa N°. Octu piwnego beczek dwie, złotych dziesięć N°. Miodu pszennego fasek sześć za złotych sześćdziesiąt sześć N°. Łoju szmelcowanego do lamp kamieni sześć, kamień po złotych sześciu, złotych trzydzieści sześć N°. Łoju na świece kamieni trzy, kamień po złotych cztery, złotych dwanaście N°. Za druty do lamp złotych trzy N°. Za powideł fasek trzy złotych ośmnaście. Za barylkę małą złotych dwadzieścia N°. Za miodowniki złotych sześć N°. Za śliwy i kminu funtów pięć, funt po złotemu jeden N°, złotych trzynaście N°. Za sól do kuchni złotych czternaście N°. Pszenicy ozimej kupiło się korcy

⁵⁸ Biłgoraj, miasto w woj. lubelskim.

dziesięć, korzec po złotych pięciu, złotych pięćdziesiąt N°. Krup tatarczanych, białych korcy dziesięć, złotych pięćdziesiąt sześć N°. Krup obwarzanych korcy dziesięć, złotych pięćdziesiąt N°. Krup jęczmiennych korcy trzy złotych piętnaście N°. Krup owsianych korcy trzy złotych osiemnaście N°. Za pytel do młyńca złotych dwa N°. Drzewiane naczynia, beczki, cebry, konwie, szafliki i co się różno płaciło leguminą i pieniędzmi złotych czterdzieści. Jarzyna moja dawała się ogrodna. Kucharzom tutecznym złotych dwadzieścia N°. Kucharzom lubelskim złotych sto i cztery N°. Pasztetnikowi złotych trzydzieści i trzy N°. Kredencyrzowi złotych trzydzieści N°. Za garnce złotych trzynaście N°. Za jedwab [s. 127] do przesywania kitajki do całunu złoty jeden N°. Za lewar, leje i świderki do wina złotych trzy N°. Co wynosili cyny, lampy, kapy, świece lane złotych trzy N°. Od cyny sztuk czterechset osmnastu po groszy dwu od sztuki, złotych dwadzieścia siedm N°. Co zginęło cyny, złotych trzydzieści N°. Krawcom od roboty kirów, którzy w zamku robili par czterdzieści sześć żałoby, a kap czterdzieści pięć, dało się im złotych trzydzieści N°. Stolarzowi od roboty katafalku, zydłów, zydlików, ław, także ram do okien, złotych czterdzieści N°. Tarcic do katafalku i na zydle, ławy, zydliki wyszło sto i sześć, traczom płaciło się złotych trzydzieści N°. Kowakom od roboty haków, kolców, prętów, zaszczepki i stelmachowi złotych dwadzieścia N°. Piece według rejestru pisarzowego złotych sześćdziesiąt jeden N°. Owsa na obroki podczas pogrzebu złotych czterysta pięćdziesiąt N°. Siano złotych trzysta N°. Żyta kop kilkadziesiąt zrzeszono na sieczkę złotych sześćdziesiąt N°. Różnym posłańcom, co z listami biegali, na strawę i za pracę i tym, co po różne potrzeby, piwa, ryby, posyłali się, tego nie wspominam, co się pańszczyzną wszystko chodziło około tego, jako i tego, że się nieraz jeździło do miast, przez koszta to być nie mogło, co się nie kładzie. Za niewód, który oddać Jegomość Pan Orchowski powinien złotych trzysta N°.

Które to rachunki tak perceptorum, jako i distributorum my niżej podpisani przyjaciele, ad moderamen et trutinam od Ichmościów uproszeni dobrze przejrzawszy i im się [k. 127v] przypatrzywszy i one ex reproductis documentis uważywszy, za słuszne uważamy i one jako realne i żadnej niepotrzebujące dalszej komprabacyjnej aprobujemy, na co się rękami własnymi podpisujemy. Działo się w Lublinie, dnia dwudziestego szóstego miesiąca Junii, roku Pańskiego tysiącznego sześćsetnego pięćdziesiątego ósmego. Stanisław Witowski, kasztelan sandomierski, lubelski starosta⁵⁹; Andrzej Firlej, kasztelan lubelski, Paweł Borzęcki, wojski i deputat województwa kijowskiego⁶⁰, Józef z Goraja Gorajski, Jan z Romanowa Romanowski, cześnik i deputat ziemi chełmskiej, Zbigniew Sługocki, podsedek chełmski, Stanisław Głowiński, sędzia i deputata ziemi halickiej⁶¹, Szczęsny Szaniawski, wojski mielnicki, podstarości lubelski⁶², Stanisław Kościński, miecznik i pisarz grodzki lubelski⁶³.

⁵⁹ Stanisław Witowski, starosta lubelski w latach 1651–1666.

⁶⁰ Paweł Borzęcki, wojski kijowski w latach 1646–1670.

⁶¹ Stanisław Głowiński, sędzia halicki w latach 1649–1667.

⁶² Szczęsny Szaniawski, wojski mielnicki w latach 1654–1659.

⁶³ Stanisław Kościński, miecznik lubelski w latach 1658–1662.

Rejestr długów, które Jegomość Pan Orchowski według scriptu swego creditorom nieboszczyka Jegomości Pana starosty dobrzyńskiego płacić ma i kwity podbierać

Naprzód księdzu proboszczowi szpitalnemu łęczyńskiemu złotych trzysta. Za Trąbceńskiego do kościoła farnego złotych siedmdziesiąt. Ludwikowi, mieszczaninowi łęczyńskiemu, złotych dwieście siedmdziesiąt. Skupińskiej wdowie złotych trzysta. Nawrockiemu złotych sto. Szylnkarzowie w Łęcznej złotych trzysta dwadzieścia. Czopowego złotych dwieście. Item czopowego złotych sto pięćdziesiąt ośm. Poborowych z miasta złotych [k. 128] siedmdziesiąt i pięć. Item ze wsiów złotych dwieście. Do Lublina za wino złotych pięćset dziewięćdziesiąt. Pisarzowi miejskiemu łęczyńskiemu złotych sto dziewięćdziesiąt cztery. Żydowi na kartę złotych sto. Summa wszystkiego złotych dwa tysiące ośmset siedmdziesiąt siedm. Andrzej Firlej na Dąbrowicy, kasztelan lubelski.

Karta Jegomości Pana podstolego na ten rejestrzyk dana. Zeznawany tym scriptem moim, ręką moją własną podpisanym, iż otrzymawszy od Wielmożnego Jegomości Pana lubelskiego kwit na summę siedmi tysięcy złotych polskich, w której summie pro soluto przyjeta nie jest summa dwa tysiące ośmset siedmdziesiąt i siedm złotych polskich, a jednak przez mię nie jest zapłacona, tedy tym scriptem moim te zwyż pomienioną summę submituje się kredytorom nieboszczyka Pana starosty dobrzyńskiego, według rejestrzyku sobie przez Jegomości Pana lubelskiego podanego jako najprędzej wydać i uiścić się powinien będę, salvas recursus do mnie Jegomości według kontraktu do kondycyjej na zapłatę tej summy w kontrakcie położonej zostawać ma, co dla lepszej wagi podpisem ręki mojej stwierdziłem. Działo się w Lublinie, die trigesima prima Augusti, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto [31 VIII 1656]. Florian z Orchowca Orchowski.

Kwit od Jegomości Pana lubelskiego na łanową piechotę

Andrzej na Dąbrowicy Firlej, kasztelan lubelski. Zeznawam tym pisaniem moim, iż według laudum województwa lubelskiego [k. 128v] odebrałem na łanową piechotę z dóbr Jejmość Panny Anny Noskowskiej, starościanki dobrzyńskiej, tak w tym województwie lubelskim, jako i w bełskim, także w ziemi chełmskiej leżących, złotych polskich trzynaście set, z rąk Jegomości Pana Józefa Gorajskiego odebrałem, względem czego powinien będę według tegoż laudum opisania dziesiątek piechoty łanowej z przereczonych dóbr Jejmość Panny Noskowskiej effectum stawić, na co tę assekuracyję i kwit mój daję Jegomości Panu Gorajskiemu, jako Jejmość Panny Noskowskiej opiekunowi zapisanemu, i ręką go podpisuję własną. Działo się w Lublinie, die vigesima sexta Junii, millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo [26 VI 1658]. Andrzej Firlej na Dąbrowicy, kasztelan lubelski.

Recognitia Jegomości Pana lubelskiego

Andrzej na Dąbrowicy Firlej, kasztelan lubelski. Zeznawam tym pisaniem moim, iż z pozostałej opieki Jejmość Panny Anny Noskowskiej powinienem oddać długu pozostałego Jegomości Panu Józefowi Gorajskiemu złotych polskich sześćset

siedmdziesiąt i pięć, które za assygnacją Jegomości oddać gotowem. Działo się w Lublinie, die vigesima septima Junii, Anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo [27 VI 1658]. Andrzej Firley na Dąbrowicy, kasztelan lubelski.

Regestr rzeczy, które odebrał Jegomość Pan Gorajski z rąk Jegomości Pana lubelskiego die vigesima sexta Junii, millesimo sexcentesimo quinquagesimo octavo [26 VI 1658]

[k. 129] Srebro

Miednica złocista z nalewką, stara. Flasze dwie srebrnych z szpuntami i z śrubami, miejscami złocistych. Flaszka na ocet miejscami złocista. Kredens srebrny, to jest łyżka wielka srebrna, karaś noż. Widelca i kredens w srebro oprawny. Solniczka wszystka złocista. Garnuszek z przykrywadełkiem, srebrny.

Siedzenia

Siodło aksamitne, karmazynowe, złotem hawtowane. Łęki srebrem złocistym oprawne, w którym sztuki wielki jaspisowe rubinkami we złoto oprawnymi, sute turkusami. Strzemiona do niego także mosiężne, pozłociste. Koncerz takowyż, srebrny, złocisty, kamieniami takowymiż sadzony. Czaprak do tegoż siodła na dnie srebrnym, kwiaty złote, turecką robotą hawtowany. Munsztuczek arabski srebrem powleczone, złocisty. Uzdzieniczka takoważ, kamieniami sadzona. Strzemiona usarskie, srebrne, złociste, lite, sztuki blachmakowe w nich. Drugie strzemiona białe, srebrem powleczone, miejscami złociste. Lamparty cztery, nie nowe. Piąty tygrys.

Złoto

Czarka jednorożcowa we złoto oprawna, szmelcowana różnymi szmelcami. Guzów sześć złotych, szmelcowanych, po sześciu rubinkach w każdym guzie, rubin we środku większy. Guzików szmalcowanych, złotych, po jednym rubinku małym, dwadzieścia i dziewięć. Guzików [k. 129v] jaspisowych po jednym rubinie czternaście. Zawieszenie jaspisowe z osobą złotą, dwie perle, dyjamentów dwa koło szyi. Rubinek jeden mały, drugi większy i turkus jeden, troje wisiadła dyjamentowe. Łańcuszek prosty, przy nim krzyształ w złoto oprawny, rubinek wiszący przy nim. Żabieniec we złoto oprawny i sygnet z herbem nieboszczykowskiem szmaragdowy we złoto oprawny. Szczoka wesowa we złoto oprawna na końcu. Kubek bursztynowy, brzegi w wieczku srebro-złociste. Dyjament czeski od rządu w złoto oprawny. Kryształ oprawny w ogniwa. Reliquiarz szczerozłoty, szmelcowany, w którym było drzewo Krzyża Świętego. Kamyczków różnych do sygnetów, rzezanych. Kaftan atlasowy, czarny. Czołdar aksamitny, turecki. Grzebieniów dwa w srebro oprawne, jeden złocisty Phoenix prawdziwy, suszony. Proporce stare cztery. Obicia skórzanego, złocistego sztuk wielkich trzy. Kobięców jedwabnych dwa.

**Inwentarz majątności Jejmość Panny Anny z Noskowa Noskowskiej
przez Jegomości Pana Józefa z Goraja Gorajskiego, wuja rodzonego
i opiekuna zapisanego, odebranych i jako te wsi w sobie poddanych
wiele mają spisany**

Zamek łączynski opisany 16 Maii 1659

Do tego miasta Łęcznej wchodząc furta popruską, [k. 130] murowaną w drewno cegłą, proste drzwi do niej bez zawias żelaznych, z skoblem jednak. Na wierchu ma salkę pod okrągłą banią niedobłą. Przy tej furcie, po lewej stronie drewniane mieszkanie pod jednym dachem, pod którym izdebek dwie o jednej sieni przeciwko sobie. Jedna ma okien w ołów trzy zrobionych z alkierzem przegrodzonym, druga jedno okno. Drzwi na zawiasach z klamkami i z skoblami, tam stolik jeden stolarski dobry, zydel jeden, dwa bez poręcza, stołków prostych cztery. Blisko przy tym kamienica, dolne i górne mieszkanie mająca stoi. Wchodząc do niej drzwi na żelaznych zawiasach z klamką i skoblem. Za tymi drzwiami sklepik, u którego drzwi na zawiasach z skoblem. W tejsze kamienicy sień przestronna, okna dwie w pół krawane, ostatek tarcicami w pół zabite. W pośrodku tej sieni latarnia wielka wisi szybiana. Tamże izba stołowa wielka bez pieca, okien w niej wielkich w ołów dziesięć. Nade drzwiami w tej izbie ganek zielono malowany. Izba przy drzwiach zwyczajna, balasami obwiedziona, z której sklepik jest w boku. Drzwi ma na żelaznych zawiasach z skoblem żelaznym. W tej izbie obrazów, konterferków różnych ośm. Tam stoi stołków aksamitnych, karmazynowych dwa. Krzesło także jedno. Przeciwko tej izby pokojów dwa bez pieców z kownatami, okien wszystkich w tych pokojach w ołów i kownatach siedm. Przy trzech prętów żelaznych, wielkich dwanaście. Drzwi w tych pokojach na zawiasach z skoblami, piec. Z jednej kownaty wchodząc wschodkami do [k. 130v] sklepiku górnego, w którym okno jedno okrągłe. Z tej sieni wielkiej na górę wschody do górnych pokojów. Drzwi na wschody na zawiasach z skoblem przed pokojami tamtymi sień przestronna na kształt sali, okien w ołów siedm wielkich, ósme małe nad gankiem opustoszałym. Kwatery nie masz. Pokojów dwa z kownatami, w nich drzwi czworo na zawiasach żelaznych z skoblami, okien w ołów ośm. U jednego kwatera bardzo zepsowana. Pieców dwa, stół jeden stoi prosty. Przeciwko pokojom górnym izba stołowa o dwu piecach złych, dwoje drzwi na zawiasach, okna jednego nie masz tylko ramy od nich. Tam stoi ławka wiśniowo farbowana do kaplicy należąca. W tejsze kamienicy, w izbach stołów stolarskich, prostych trzy, zydlów dwa, trzeci bez poręcza. Pod tą kamienicą sklepów ziemnych trzy na Turki. Do każdej osobne drzwi na zawiasach żelaznych z skoblami. Za tą kamienicą muru dwie sztuki stoja, między którymi baszta pod okrągłą banią znajdzie się do schowania czego. Wedle tejsze kamienicy budynek drewniany kuchenny, spustoszały. Izba wielka z przegrodzonym alkierzem, z piecem, z ławami w koło, stół stolarski stoi robiony prosty, okien pięć w ołów. Kwatery jednej nie masz i drugie nadwyreżone. Spiżarni dwie przy tymże budynku, do których drzwi na zawiasach z skoblem. Na wierchu tejsze izby opustoszona izdebka stoi z piecem i oknem jednym. Wedle tego budynku kuchennego urzędnicy folwarscy. Budynek wydał się za parkan bardzo, opustoszały stoi. W tejsze sieni kuchennej szafa [k. 131] niewielka stoi na naczynia.

Przeciwko tej kamienicy budynek drewniany, do którego wschodzą przedsionkiem pod okrągłą banią zbudowanym, do sieni przedpokoje, u której drzwi na żelaznych zawiasach z klamką i skoblem. W tejsze sieni okien dwie gołych z prętami żelaznymi, okiennice na zawiasach. W tej sieni stoi szafa zielona, połowica drzwi w niej na zawiasach. Pokój z tejsze sieni, drzwi na zawiasach żelaznych z klamką i skoblem. W tym pokoju stół składany dębowy, zydlów trzy, okien cztery w ołów. Drugi pokój z tegoż bez pieca, w drzewo z zamkiem na żelaznych zawiasach, okien trzy w ołów, u których pręty żelazne wielkie. Tam stoi stolik zielony, malowany. Trzeci pokój z tegoż nowobudowany. Drzwi do niego z zamkiem, okien w ołów trzy. Z pierwszego pokoju drzwi do kownaty, drugie z sieni na żelaznych zawiasach. Ta z piecem, okien ma dwie niewielkich. Z tej kownaty kownatka, drzwi na żelaznych zawiasach, okien dwie z prętami żelaznymi, gdzie szafa piękna, dębowa, blachą powleczone kratki stoi. Z tej kownatki sionka ma drzwi dwoje na żelaznych zawiasach z klamką i skoblami. Idąc do skarbcza, przechodząc do niego drzwi żelazne z wielkim zamkiem, okien w nim dwie z żelaznymi okiennicami, jednak okno jedno z tego skarbcza do izdebki z zamkiem, drzwi na zawiasach, w której piec stoi zły, okno jedno w ołów, okiennice żelazne. Wychodząc z tej izdebki ku baszcie murowanej drzwi żelazne, drugie drewniane. Sionka przed basztą, z której do piwnicy są drzwi. Ta baszta ma drzwi wielkie, proste. Pod tym skarbcem sklep zimny, drzwi na zawiasach. [k. 131v] Przeciwko tym pokojom z tejsze sieni pokoje drugie. Dwa z piecami, w jednym okien trzy w ołów, w drugim okien pięć z prętami żelaznymi. Drzwi do obydwu na żelaznych zawiasach. Te pokoje mają stołów dwa, ławy w koło nich. Z tych pokojów alkierz malowany, ma okien dwie z prętami żelaznymi. Z niego drzwi do sionki, z której po wschodach do górnego mieszkania chodzą. W tych sionkach drzwi troje na żelaznych zawiasach. Idąc ku skarbcowi co przy furcie już wyżej opisanej stoi, łazienka z piecem złym, okien dwie bez szyb, pręty żelazne w nich, drzwi na żelaznych zawiasach dwoje z wrzecądzami. Dopiero skarbiec murowany, drzwi żelazne z zamkiem, w oknach pręty żelazne z okiennicami żelaznymi. Drugi skarbiec wedle tego także żelazne drzwi. Na dziedziniec są do skarbcza drzwi drewniane, zepsowane. Z tego skarbcza do sklepiku drzwi z skoblem na zawiasach żelaznych, okien dwie z prętami żelaznymi. Okiennica żelazna jedna cała, drugiej połowica. Skrzyń zepsowanych, prostych i z okowem w skarbcach i gdzie indziej w pokojach N° dwadzieścia. Zbroi sztuk zepsowanych okrom kawalców sztuk N° dwanaście. Ram do obrazów N° pięć. Hankownic N° cztery. Moździerz wielki N° jeden. Naczynie aptekarskie, żelazne pod ogień. Sieci tamże zostają. Namiotek zły, stary na górze. Nad tymi znowu pokojami sala, drzwi do niej na górze z dziedzińca [k. 132] na zawiasach żelaznych z skoblami, okien w ołów niedobrych siedm, ławy w koło. Są z tej sali drzwi do sionki na zawiasach, którą do izdebki chodzą górnej. Ta izdebka z piecem, okien ma dwie niedobrych. Z tej izdebki drzwi po drugą stronę sali na zawiasach. Dalej nad skarbcem drugie drzwi, ku baszcie górnej, murowanej, blachą pobite białą z zamkiem. Nad tą basztą i skarbcem miejscem skorupa obleciała, od ktorej muru sztuka ku wrotom stoi. Nad inszymi budynkami dach wszystek niedobry. Ogród na ziele za pokojami z chłodnikiem spustoszał. W drugim dziedzińcu za parkanem stajnia ze trzema wrotami, z których jedna odnowiona, dwie upustoszały bardzo.

Gumno

Stodoła jedna z czterema wrotami, wielka, nowozbudowana. Spichlerz na zboże ze trzema drzwiami nadpustoszały. Winiarnia nad Wieprzem⁶⁴ ze czterema baniami i kotłem piwnym. Izba przy niej jest. Przy gumnie szopa na siano nowa. Obora nowozbudowana w kwadrat.

Majątności z poddanymi do tego zamku należące

Stara Wieś⁶⁵

Połownicy. Wojciech Reca wołów dwa N°. Karaska Jędrzej krów dwa N°. Kozaczek wołów dwa N°. Lechowicz wołów dwa N°. Dupski woła jednego N°, konia jednego N°. Kureczka drugi wołów dwa N°. Basisty [k. 132v] woła jednego N°. Daniło woła jednego N°. Guz Chodzanik wołów dwa N°. Czapla Wojtek wołów dwa N°. Betnik Grześ woła jednego N°. Pych, gajowy.

Puste role z chałupami. Pych Wojciech półchłopek. Wołosko Stec piwowar. Grotonski. Komski mieszka. Słowikowskie pole puste. Na hodunkowskiej roli siedzi chłop, wołów N° dwa. Bienkowskie pole. Strykowski z chałupą komornik mieszka. Romankowskie samo pole. Cichowlazowskie samo. Laskowskie z chałupą, włodarz. Łaszka na chałupie. Przystupinskie samo pole. Proniowskie pole powinien z połowice czynsz. Woźniacynskie pole Popek połowice posiał. Mazunskie pole. Horkaczowskie pole, młynarz. Pola zagrodnicze wszystkie puste.

Poddani wsi Witaniowa⁶⁶

Pawelec wołów dwa N°. Blacek wołów dwa N°. Bochniarz wołów cztery N°. Kapica. Ginał Wojtek wołów cztery N°, konia N° jednego. Ginał Wojtek. Sobecki wołów cztery N°. Wójt wołów cztery N°, klacze. Scepiotka wołów dwa N°. Całka. Stasiak wołów dwa N°. Radko wołów dwa N°.

Puste role

[k. 133] Jawszewskie. Skwarzynskie pole z chałupą. Dąbrowinskie pole samo. Mydlowskie pole. Chlebowskie pole z chałupą. Iwanowskie pole z chałupą. Hakałinskie i Dziurzynskie pole. Sieleckowe pole. Siepiczynskie pole. Gąsiorowskie pole.

Zagrody

Haczowską wójt sieje. Dudzińską wójt sieje. Lechowska, Włazowska.

⁶⁴ Wieprz, rzeka, prawy dopływ Wisły.

⁶⁵ Stara Wieś, wieś w par. Łęczna.

⁶⁶ Witaniów, wieś w par. Łęczna.

Folwark ludwinski⁶⁷, przy którym Wielka Wioska**Poddani**

Szymcik, Bzdyczko, Bednarz, Samida. We czterech chałupach komornicy mieszkają. Do tego Ludwina Dratow⁶⁸ Wieś robi, w którym ci poddani połownicy.

Philipek wołów cztery N°. Staś Siemieniak wołów cztery N°. Protwa woła jednego N°. Siemiacek woła jednego N°. Gumieny wołów cztery N°. Szewczyk woła jednego N°. Janko wołów dwa N°. Jakubiec Staś wołów cztery N°. Daniłko wołów dwa N°. Wojcik Hryć woła N° jednego. Juczycza wdowa woła jednego N°. Wójt Łączyczyk woła jednego N°. Wojtek Jakubiec woła jednego N°. Koronko Piech wołów dwa N°. Szymko Rozenko woła jednego N°. Kureczka wołów dwa N°. Fedorko wołów dwa N°. Roman Koronko wołów dwa N°. Kocian Stec półannik wołów cztery N°. Dacz woła jednego N°. Fejtko Wojciech wołów dwa N°. Drug wołów dwa N°, konia jednego N°. Pluta wołów [k. 133v] czterech N°. Jacik wołów dwóch N°.

Zagrodnicy

Staś Protasik wołów dwa N°. Skrupka, powroźnik.

Dratowskie puste pola

Krych Rozenek posiał horbanowskie pole puste, chałupa jest. Dziarczynskie pole samo. Skorzkowskie pole puste, chałupa jest. Rabiakowskie pusto. Pałka Hawryło posiał. Kaszubinskie pole puste, Stelmach na niej mieszka. Kusnicz rybak, pustki. Sawinskie pole puste, jest chałupa. Boryskowskie pusto bez chałupy. Krutylskie pusto, jest chałupa. Hiluk nie siał. Petrenko nie siał. Kuczerzynskie pole puste, chałupa jest. Korokowskie pole puste. Kondratko w Starej Wsi jest, ma wołów dwa. Litwinkowskie pole puste. Głęb posiał. Boryszkowskie drugie puste, chałupa jest. Kiwałka gajowy. Poterko Paweł nie siał. Mrozowskie pole puste. Skrupka nie siał. Jacko Poletko nie siał. Bzdýkowskie pole z chałupą. Jakub Rozenko, pole puste. Trohimkowskie pole puste. Paszczko posiał. Kopeć włodarz posiał. Paweł Hrycik, puste pole na chałupie.

Wieś Kanska Wola⁶⁹

Kapustka wołów cztery N°. Kasper Czup wołów cztery N°. Hryć Warznik wołów dwa N°. Tymosz Wawrzenek wołów dwa N°. Krolko Misiek wołów dwa N°. Kowalko Hryć woła jednego N°. Jacko Warenicho wołów dwa N°. Troc Krolko wołów dwa N°. Wójt wołów dwa N°. Paszko [k. 134] Kiwała wołów dwa N°. Kunach wołów dwa N°. Hraka Iwan woła jednego N°. Misko Szczyzniec woła jednego N°.

⁶⁷ Ludwin, wieś w par. Łęczna.

⁶⁸ Drtów, wieś w par. Łęczna.

⁶⁹ Wólka Kańska, wieś w par. Łęczna.

Puste pola

Dupakowe puste pole, jest chałupa. Moskalowskie puste. Koczkowe Jakubowe puste. Kusznierno Iwan nie siał. Janczurowskie puste. Dudko Niewodnik nie siał. Kondratko Łukasz nie siał. Philipowskie pole chałupa jest. Włodarz. Szoczawinskie pole puste, chałupa jest. Maciej Krolko nie siał nic. Klimkowskie puste. Marko Surma nie siał. Kusior Hryc, puste pole. Łecik Misiiek nie siał. Kopciowskie puste pole. Kralczynskie puste pole, chałupa jest. Strykowskie puste. Hermanowskie pole puste, chałupa jest. Siemianowskie pole, jest chłop, nie siał. Jarynowskie pole puste. Bielkowskie puste. Adam Kozka nie siał. Gajowy. Karczma.

Wieś Trembaczow⁷⁰

Półłannicy. Jedruch Chudy wołów dwa N°. Niziołek wołów cztery N°. Staniek Chudy wołów sześć N°.

Połownicy. Kapłan wołów dwa N°. Jedruch Janow wołów dwa N°. Deszko Szymek wołów cztery N°. Wójt wołów dwa N°, konia jednego N°. Jazyk Jakub wołów dwa N°, konia jednego N°. Małoszek. Kot wołów dwa N°.

Puste pola trembaczowskie w najmach

Rusinowska Pilecki. Jednichowa Staniek Chudy. Dezkowską wójt. Pliszynską Jazik. Miłoszkową Jarmoszek Krzysczak.

Na pańskiej niwie najmy: Koziołek. Chudy [k. 134v] Staniek. Stelmach z miasta. Dziki z Starej Wsi. Baca z miasta. Sobek Kościełek.

Poddani oszardowscy, w tydzień ryby razów 3

Łukasz Malicki. Marek Malicki. Krzyzek Malicki. Kaksz.

Wieś Nowogród⁷¹

Thomek Leszczka wołów cztery N°. Stanek Misiaczek wołów dwa N°. Wojtek Tobiaszek wołów dwa N°, konia jednego N°. Jedrzej Tobiaszek wołów dwa N°. Jakub Barczyszak wołów dwa N°. Staniek Marciniak wołów dwa N°. Wojtek Wojcik wołów trzy N°. Mikołaj Dronik wołów dwa N°, konia jednego N°. Krzoska Mania wołów dwa N°. Janek Lesiczka wołów cztery N°. Wojtek Sworka wołów trzy N°. Tomek Saiek wołów dwa N°. Janek Czubielka wołów dwa N°.

Role puste

Owczarzowska rola pusta, półłankowa chałupa spalona. Dwojcowaska rola pusta, półłankowa chałupa jest, chłopca nie masz. Jusiowa rola pusta, półłankowa chałupa spalona. Wałkowa rola pusta, półłankowa chałupa spalona. Kroczakowa

⁷⁰ Trembaczów, wieś w par. Łęczna.

⁷¹ Nowogród, wieś w woj. lubelskim.

rola pusta, półłankowa chałupa jest, chłop nie masz. Wojcikowska rola pusta, półłankowa chałupa spalona. Pawłowska rola pusta, ćwierć łana, chałupa spalona.

Zagrodnicy

Kabat Staniek. Jędrzej Cwiek.

[k. 135] Wieś Zawieprzycze⁷²

Jan Żuk wołów cztery N^o, konia jednego N^o. Adam Mądrzak wołów cztery N^o. Fli-sowski półłanek pusty. Janelowski półłanek pusty. Jan Bączek wołów cztery N^o. Hodun wołów cztery N^o. Dziaczkowski półłanek pusty. Dzaczkowa Machowa, połowa półłanka pusta. Parzoszka wołów dwa N^o, klacz jedna N^o. Wojtowicz Maczko wołów cztery N^o. Holepka Janka ćwierć półłanka pusta. Łukaszyk Matusz. Jurkowski półłanek pusty. Pietryczynski półłanek pusty. Srowpietków półłanek pusty i onego nie masz. Jan Matiejczyk wołów dwa N^o. Jakub Członek, tego nie masz. Błazek gajowy. Jadamus wołów trzy N^o. Hawryłko wołów trzy N^o. Hudziak wołów trzy N^o. Półłanek konowałowski pusty.

Zagrodnicy

Misiek Łukasczyk wołów dwa N^o. Jan Goraj wołów dwa N^o. Wackun wołów cztery N^o.

Puste zagrody

Gołubowska, kłakowska. Iwana Żuczka. Ziolkowa. Janczego. Bartnikowa. Frankowska. Ciołkowa. Kuskowska.

Na Wólce Zawieprzyckiej⁷³ chałupnicy

[k. 135v] Maciek Łotopsczak wołów dwa N^o. Litwin gajowy. Maciek Głębocki wołów dwa N^o. Piotr gajowy woła jednego N^o. Rogałka.

Wieś Łuszczów⁷⁴

Jakub Lepianka wołów cztery N^o. Grzegorzycy wołów dwa N^o. Pawlica Grzegorz wołów dwa N^o. Baszkat Jędrzej wołów cztery N^o. Powzałowa rola pusta, półłankowa. Marcin wójt wołów cztery N^o, koni dwóch N^o. Szymek Wawrzynczyk wołów cztery N^o, klacze jedne N^o. Thomas Kowalik wołów dwa, konia jednego N^o. Marcin Grzegorzycy wołów dwa N^o. Michałkowski roli półłanek pusty. Andrzeja Łomaskiego rola pusta, półłankowa. Sobek Łomanski woła jednego N^o, konia

⁷² Zawieprzycze, wieś w par. Kijany.

⁷³ Wólka Zawieprzycza, wieś w par. Kijany.

⁷⁴ Łuszczów, wieś w par. Kijany.

jednego N°. Pawliczowska rola pusta, półlankowa. Kwaczkowska rola pusta, półlankowa. Stacikowska rola pusta, półlankowa. Wojciech Borowiec konia jednego N°. Wojciech Maciąg wołów cztery N°, konia jednego N°. Sabłowa rola pusta, półlankowa. Laskowska pusta, półlankowa. Kurkoska rola pusta, półlankowa. Wawrzynczkowska rola pusta, półlankowa. Iwankowski półlanek pusty. Łyka Stanisław woła jednego N°.

[k. 136] Zagrodnicy

Marcin Mikuc. Jan Bałenka. Szymon Kruczek.

Komornicy

Tych jest komorników N° pięć.

Folwark Syczyn⁷⁵ z budynkiem dworskim

Naprzód z dworu wchodząc do sieni jest ganek na słupach, na którym jest i schowanie. Do sieni samej wchodząc są drzwi na zawiasach żelaznych. Do sieni wszedłszy w lewo izba stołowa, do której drzwi na zawiasach żelaznych i z klamką. W tej izbie okien jest pięć na ołwiu szkła weneckiego. Z tej izby na prost drzwi. Drugie drzwi do alkierza na zawiasach żelaznych, w którym jest okien trzy w ołów, szkła weneckiego oprawne. Z tego alkierza alkierzyk drugi, mniejszy, w którym okno jedno w ołów szkła weneckiego. Z tego alkierza miejsce potrzebne. Z tej izby stołowej wchodząc do niej w prawą stronę jest kownata, do której drzwi na żelaznych zawiasach z wrzeciędzem i z skoblem i z klamką, w której jest okien dwie w ołów szkła weneckiego. W których wszystkich izbach, także i w alkierzu podłogi nie masz. Piec jeden w tym budynku w izbie stołowej wchodząc do izby w prawo. Kominek podle pieca. Ten piec z kafli pustych, zielonych postawiony [k. 136v]. Druga w teźże sieni. Naprzód drzwi jest wyjście do sadu. Drzwi na żelaznych zawiasach. W teźże sieni jest kuchnia, do której i komora kuchenna w boku prawym, do której drzwi na zawiasach żelaznych z wrzeciędzem i z skoblem. Do teźże sieni wchodząc w prawą jest piekarnia, do której drzwi na zawiasach żelaznych, okien jest w niej w ołów dwie. Z teźże piekarni jest komora wielka wchodząc do piekarni w lewo, do której drzwi na zawiasach żelaznych. Dachem ten budynek słomianym, nowym jest posyty. Przy tym budynku, za piekarnianą ścianą, jest komór przybudowanych N° czternaście N°, z skoblami i wrzeciędzami wszystkie, w którym się chłopci schowają.

Browar syczyński

Browar ten jest za tymi komorami, które są pobudowane za piekarnią nad jeziorem, do którego wchodząc w lewo jest izba, w której jest koryt dwie wielkich do zalewania sładów i dla suszenia ich piece. Na górze są lassy, na których suszą słody. W tej sieni jest miejsce dla osadzenia garnców na gorzałkę. Podle tej

⁷⁵ Syczyn, wieś w par. Olchowiec w ziemi chełmskiej.

sieni jest druga sień dla warzenia piwa, do którego zlewania jest koryto wielkie w piekarni, które tam należy. Drzwi są w tym browarze na kunach żelaznych bez zawias. Piwnica dla piwa, naśród podwórza, drzewem wewnątrz obłożona.

[k. 137] Gumno syczynskie

W którym jest stodoła dla składania zboża. Wrót jest do niej dwie na biegunach drewnianych, kuny zaś do zamykania żelazne, naprzeciwko których są insze wrota dla przejeżdżania na drugą stronę, na biegunach drewnianych a kunach żelaznych. W którym gumnie brogów jest dziesięć. W tymże gumnie jest komór dziesięć, w których się chłopci chowają.

Obora syczyńska

Ta jest zbudowana w kwadrat, ściany z płotów plecione, dach nowoposzyty, w której się chlewy dla owiec i innych bydła.

Poddani wsi Syczyna połownicy

Bomaszka Wasil wołów dwa N°. Oryszko Kozaczek wołów dwa N°. Daniło Szarcko wołów dwa N°. Ichnatij Wołosz wołów dwa N°. Rzeźnik Tymosz wołów cztery N°. Radko Rzeźniczko wołów dwa N°. Fejdko Borys wołów cztery N°. Żabka Pilip woła jednego N°. Prima Petro woła jednego N°. Hryc Humennik wołów trzy N°. Troc Skorniec, Żmiećuk Misko wołów dwa N°. Antonik Wasil, Hryc Prima. Jusko Batousz. Kunaszko Jarmuł wołów dwa N°. Lech Buba [k. 137v] woła jednego N°. Maksim Ichnatyk. Szwiec Fejdko, Ichnatyk woła jednego N°. Kowal Andruch. Baczyk Prokop wołów N° dwa. Wasil Żabczuk woła N° jednego. Wakała Maksym woła jednego N°.

Zagrodnik

Łuc Prima wołów dwa N°.

Puste role

Rzeczowska Andruchowa. Bomaszkowska Olesiowa. Jarychowska. Zająckowska. Andrzejowska pusta. Babuca Lepszego pusta. Smolarska. Koziarowska Andrzejowa. Żabczyńska Pilipowa pusta. Jakubowska Żabczyzna pusta. Hrycowa Marynska pusta. Popikowska pusta. Jaroszowska wójtowska. Ilkowa Hukowczowa. Pawlikowska. Łuchtan Sawczykowa. Borysowska Miskowa. Maryncowa Miskowa pusta. Stalmachowszczyzna. Marynowszczyzna. Niederodowszczyzna. Berdziowszczyzna. Kubarowszczyzna. Steczkowa Nowosadowa. Wójtowa Kuzmina. Romanszukowa Hrycowa. Bumaiczyna [k. 138] Daniłowa. Holubczykowa pusta. Maczata Iwana. Rzepakowa. Kozaczkowa Arasinowa. Pikowa Białowcowa. Sarkowczyzna. Królewszczyzna.

Zagrody wszystkie, których N° trzydzieści

Te wszystkie załogi chłopskie w każdej wsi specyfikowane Jegomości Pan Gorajski przy objęciu tych majątności według wynalazku i taksy przyjacielskiej popłacił Jegomości Panu podstolemu chełmskiemu, głowa na głowę po złotych piętnastu, gdyż chłopci nieprzyjaciela koronnego, jako i żołnierza domowego tudzież powietrza na bydło wszystkich sprzężaj potracili.

Originale idem offerens ab officio praesenti recessit, de quo litteris extraditi officium praesens quietat per praesentes⁷⁶.

Robert Jop, Inventory of the estate of Adam Kazimierz Noskowski, Starosta of Dobrzyń, dated 1659

Summary

In 1656 Starosta of Dobrzyń Adam Kazimierz Noskowski, owner of Łęczna estates, died childless. His estate was inherited by his underage niece, Anna, daughter of late Jan Karol Noskowski; her legal guardian was her uncle, Józef Gorajski. Post-mortem inventory of Adam Kazimierz Noskowski's estate, constituting a register of immovable and movable assets, revenues and expenditures, has been created in 1658–1659, in connection with transfer of said estate to Józef Gorajski by Andrzej Firlej of Dąbrowica. The article includes a copy of the inventory dated 1659, as entered into Lublin city records.

Słowa kluczowe: Noskowscy h. Łada, Adam Kazimierz Noskowski, Anna Noskowska, inwentarz pośmiertny, Łęczna

Keywords: Noskowski family (coat of arms Łada), Adam Kazimierz Noskowski, Anna Noskowska, post-mortem inventory, Łęczna

⁷⁶ *Oryginał tegoż inwentarza doręczający od urzędu odebrał, a treść dokonanego odpisu niniejszym potwierdził.*